

ประสิทธิผลของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาฉันทอง

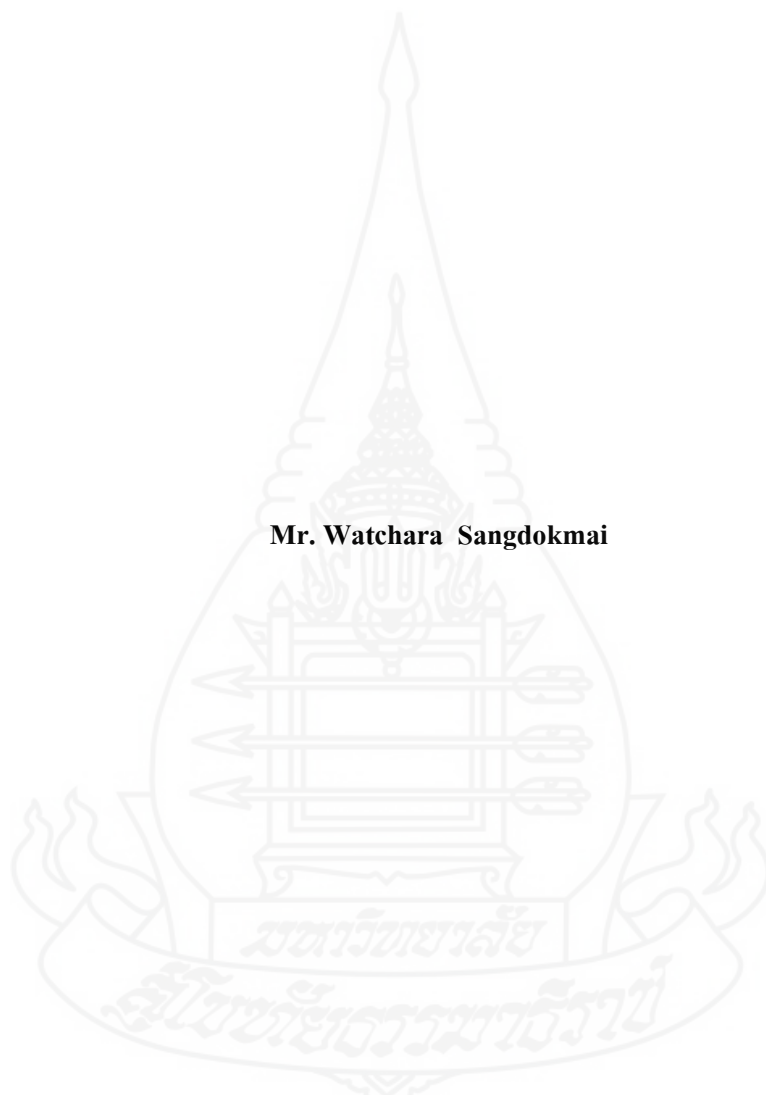
นายวัชร แสงดอกไม้

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2558

Communication Effectiveness of the Travelling Council of State Project

Mr. Watchara Sangdokmai

A Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for

the Degree of Master of Communication Arts

School of Communication Arts

Sukhothai Thammathirat Open University

2015

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ   ประสิทธิผลของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร
ชื่อและนามสกุล   นายวัชระ แสงคอกไม้
สาขาวิชา   นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา   รองศาสตราจารย์ ดร. ณัฐฐ์วัฒน์ สุทธิโยธิน

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2559

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

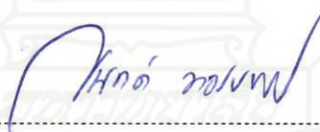
(รองศาสตราจารย์ ดร. ณัฐฐ์วัฒน์ สุทธิโยธิน)

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ไพบูรณ์ คะเชนทร์พรรค)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันทัด ทองรินทร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์

ชื่อการศึกษา **คั่นคว้ออิสระ** ประสิทธิภาพของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร
ผู้ศึกษา นายวัชระ แสงดอกไม้ รหัสนักศึกษา 2571500517 ปริญญา นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวัฒน์ สุทธิโยชิน
ปีการศึกษา 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารและระดับความพึงพอใจที่มีต่อการสื่อสารของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร 2) เปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารและความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร 3) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากับระดับความรู้ที่ได้รับและความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยรังสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 186 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างแบบตัวอย่างแบบโควต้า เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว การเปรียบเทียบรายคู่แบบพหุคูณด้วยวิธีการของฟิชเชอร์

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรอยู่ในระดับมากได้แก่ หัวข้อเกี่ยวกับพันธกิจ บทบาท หน้าที่และผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรในระดับมาก โดยรูปแบบการสื่อสารที่มีความพึงพอใจมากที่สุดได้แก่การบรรยาย/อภิปรายโดยทีมวิทยากร 2) กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับ ความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างที่มาจากมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 3) กลุ่มตัวอย่างที่รู้จักมาก รู้จักปานกลาง และไม่รู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเลย มีระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรไม่แตกต่างกัน และมีความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ ประสิทธิภาพของการสื่อสาร โครงการกฤษฎีกาสัญจร ความพึงพอใจ

Independent Study title: Communication Effectiveness of the Travelling Council of State Project

Author: MR. Watchara Sangdokmai ; **ID:** 2571500517

Degree: Degree of Master of Communication Arts

Independent Study advisor: Dr. Nattawat Sutthiyotin, Associate Professor

Academic year: 2015

Abstract

The objectives of this research were [1] to study the level of knowledge that university students received from the Travelling Council of State Project and their level of satisfaction with those communications; [2] to compare the knowledge received and satisfaction levels of students several different demographic categories [3] to study the relationship of the students' previous level of knowledge about the Council of State and their satisfaction with the communications of the Travelling Council of State Project.

This was a quantitative research. The sample population consisted of 186 undergraduate law students from Rangsit University and Rajabhat Suan Sunanta University who participated in the Travelling Council of State Project, chosen through quota sampling. The data collection tool was a questionnaire. Statistical analysis was done with frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t test, one-way ANOVA and Fisher's exact test.

The results showed that [1] the sample students receive a high level of knowledge from the communications of the Travelling Council of State Project in the categories of mission, roles, responsibilities and operations of the Office of the Council of State. The samples had a high level of satisfaction with the communications. The form of communications with the highest satisfaction rating was lectures/discussions by the presenters. [2] the mean of knowledge received from the Travelling Council of State Project differed significantly (at 0.05 confidence level) between male and female students. The mean of satisfaction with the communications differed significantly between students from Rangsit University and those from Rajabhat Suan Sunanta University. [3] there was no statistically significant difference between the level of knowledge received from the Travelling Council of State Project and the level of satisfaction with the communications between students with high, medium and low levels of prior knowledge about the Council of State.

Keywords: Effectiveness of Communication Krisdika Sunjorn Project Gratification

กิตติกรรมประกาศ

ในการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง “ประสิทธิผลของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัจจร” ที่สำเร็จลงดังนี้ได้ด้วยดีนั้น จากการได้รับความกรุณาและอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวัฒน์ สุทธิโยธิน ที่ได้แนะนำ ชี้แนะแนวทางในการศึกษาค้นคว้า พร้อมทั้งตรวจพิจารณา ติดตามกระบวนการทำงาน และยังเป็นທີ່ปรึกษากับทุกปัญหาตลอดการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้จนแล้วเสร็จ

ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ท่านอื่นๆ อันผู้เขียนมิได้เอ่ยนาม ที่ได้อบรมสั่งสอนให้ความรู้ทางด้านวิชาการมาตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษา รวมทั้งได้แต่งและเขียนตำราให้ได้ใช้ค้นคว้า อ้างอิง จนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลงได้

ขอขอบพระคุณความอนุเคราะห์จากคณาจารย์มหาวิทยาลัยรังสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาสำหรับความเอื้อเฟื้ออำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ขอขอบคุณผู้บังคับบัญชาจากส่วนช่วยอำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ชี้แนะแนวทางและเอื้อเฟื้อในการศึกษาเป็นอย่างดี ขอขอบคุณกัลยามิตร นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนที่ 11 ทุกท่านที่ชี้แนะ แนะนำและเป็นแรงกระตุ้นในการเรียนและทำงานเสมอมา

สุดท้ายผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณคุณแม่ของผู้ศึกษา, อาจารย์ที่ปรึกษาที่คอยชี้แนะแนวทางและกระตุ้นให้เห็นคุณค่าของการศึกษาและความสำเร็จที่รออยู่ข้างหน้า และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษาค้นคว้าอิสระทางนิเทศศาสตร์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจด้านการสื่อสาร พร้อมทั้งให้คุณค่าแก่ผู้ที่นำไปศึกษาต่อในโอกาสหน้า

วัชระ แสงดอกไม้
สิงหาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
ภารกิจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	8
ทฤษฎีความรู้และการรับรู้	13
แนวคิดและทฤษฎีด้านการสื่อสาร	17
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผลของการสื่อสาร	21
ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
ตัวแปรในการวิจัย	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
การทดสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
ลักษณะทางประชากร	37
ระดับความรู้ที่ได้จากการสื่อสาร	39
ความพึงพอใจต่อรูปแบบการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัจจร	46
ผลการทดสอบสมมติฐาน	49
ข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัจจร	57
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
สรุปการวิจัย	59
อภิปรายผล	62
ข้อเสนอแนะ	64
บรรณานุกรม	65
ภาคผนวก	68
ก การตรวจเครื่องมือวิจัย	69
ข เครื่องมือวิจัย	85
ประวัติผู้ศึกษา	95

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1	แสดงผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรจำแนกตามลักษณะทางประชากร 37
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบทดสอบในโครงการฯจำแนกตามหัวข้อ 39
ตารางที่ 4.3	แสดงระดับคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง โครงการกฤษฎีกาสัญจร 40
ตารางที่ 4.4	แสดงระดับความรู้ที่ได้จากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร 41
ตารางที่ 4.5	แสดงระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารในหัวข้อเรื่อง “เกี่ยวกับสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา” 42
ตารางที่ 4.6	แสดงระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารในหัวข้อเรื่อง “ความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ของศึกษาศาขานิติศาสตร์” 42
ตารางที่ 4.7	แสดงระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารในหัวข้อเรื่อง “ช่องทางติดต่อกับ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา” 43
ตารางที่ 4.8	แสดงระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามหัวข้อการ สื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจร 43
ตารางที่ 4.9	แสดงระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรจำแนกตาม ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง 44
ตารางที่ 4.10	แสดงระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรจำแนกตาม ความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา 45
ตารางที่ 4.11	ระดับความพึงพอใจต่อการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร 46
ตารางที่ 4.12	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของนักศึกษาศาขานิติศาสตร์ที่เข้าร่วม โครงการกฤษฎีกาสัญจรจำแนกตามเพศ 49
ตารางที่ 4.13	แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกา สัญจรนักศึกษาศาขานิติศาสตร์ที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรจำแนกตามปี การศึกษา 50
ตารางที่ 4.14	แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกา สัญจรจำแนกตามมหาวิทยาลัย 50
ตารางที่ 4.15	แสดงผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรจำแนกตามลักษณะทางประชากร 51
ตารางที่ 4.16	แสดงเพศของนักศึกษาศาขานิติศาสตร์ที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรกับ ระดับความพึงพอใจที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร 51

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.17	แสดงการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่แตกต่างกัน กับระดับความพึงพอใจที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร	52
ตารางที่ 4.18	แสดงมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรกับระดับความพึงพอใจที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการฯ	53
ตารางที่ 4.19	แสดงความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก่อนเข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่แตกต่างกันกับระดับความพึงพอใจที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร	53
ตารางที่ 4.20	เปรียบเทียบระหว่างหัวข้อเนื้อหาการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรกับระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสาร	54
ตารางที่ 4.21	ผลการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรจาแนกตามหัวข้อการสื่อสาร ..	55
ตารางที่ 4.22	เปรียบเทียบระหว่างรูปแบบและวิธีการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรกับระดับความพึงพอใจที่ได้รับจากการสื่อสาร	56

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	4
ภาพที่ 2.1 กิจกรรมโครงการกฤษฎีกาสัญจร	12
ภาพที่ 2.2 แบบจำลองการสื่อสารของเบอร์โล SMCR Model	18

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นหน่วยงานราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่สำคัญในการร่างกฎหมาย ให้ความเห็นทางกฎหมายให้กับรัฐบาลเพื่อการบริหารรัฐกิจของประเทศตามระบอบประชาธิปไตย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกายังเป็นที่ปรึกษากฎหมายของรัฐและสถาบันทางวิชาการทางกฎหมาย พร้อมทั้งเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งของการปกครองประเทศ ปฏิบัติงานเพื่อให้การใช้อำนาจทางปกครองเป็นไปตามกฎหมายและเพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมในการจัดทำกฎหมายและให้ความเห็นทางกฎหมาย โดยคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักนิติศาสตร์และความสอดคล้องกับศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมุ่งหมายให้ฝ่ายปกครองสามารถนำไปปัญหาที่แท้จริงของสังคมได้ โดยหน้าที่ ภาระกิจหลักของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นมีความสำคัญอย่างมากในสังคมด้านต่างๆ ของประเทศ ทั้งสร้างความเป็นระเบียบและความสงบเรียบร้อย ให้ความเป็นธรรม รวมทั้งเป็นหลักในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยการกำหนดนโยบายพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า

วิธีการดำเนินกิจกรรมด้านการสื่อสารเพื่อสร้างความร่วมมือในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อนำไปสู่การยอมรับวิธีปฏิบัติให้แพร่กระจายออกไปอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญ โดยต้องอาศัยกระบวนการวางแผน ดำเนินการ การกำหนดเนื้อหา กำหนดสื่อพร้อมใช้สื่อต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอนว่า ต้องการให้กลุ่มเป้าหมายรับรู้ ยอมรับอะไรและอย่างไร จะต้องมีแผนการสื่อสารที่เป็นขั้นตอนและมีกลวิธีที่เหมาะสมจึงจะเกิดประสิทธิผล เลือกใช้กิจกรรมและสื่อต่างๆ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง การคิดค้นกลวิธีอย่างไรที่จะสร้างสารให้ดึงดูดและน่าสนใจ จะใช้กิจกรรมอะไรที่แปลกใหม่แต่อยู่ในวิสัยที่กลุ่มเป้าหมายสามารถรับได้จึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมาก สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินกิจกรรมการสื่อสารสู่บุคคลภายนอกขึ้น ภายใต้โครงการกฤษฎีกาสัญจร มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่วิสัยทัศน์ บทบาท ภารกิจ ผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ เพื่อเป็นช่องทางในการสื่อสารและสร้างเครือข่าย รวมทั้งเพื่อใช้เป็นช่องทางในการแสดงความคิดเห็น

และสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นคนที่อยู่ในแวดวงกฎหมายในอนาคต ได้แก่ นักศึกษา คณะนิติศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ โดยกิจกรรมในโครงการจัดให้มีการบรรยาย/อภิปรายเกี่ยวกับบทบาท ภารกิจ หน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ณ สถาบันอุดมศึกษา อย่างต่อเนื่องโดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจและเผยแพร่วิสัยทัศน์ พันธกิจและผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้แก่ นักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ อันจะเป็นผู้มีบทบาทในแวดวงกฎหมาย

2. เพื่อสร้างความรู้ ู้จักกับองค์กรและความสัมพันธ์อันดีระหว่างสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ

3. เพื่อเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์และสร้างเครือข่ายในการประชาสัมพันธ์ ภารกิจ ผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ต่อไป

4. เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้มีช่องทางในการแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น

ในด้านตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ของโครงการ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้กำหนดเกณฑ์ไว้ดังนี้ ได้แก่ ระดับความเข้าใจของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับบทบาท ภารกิจ หน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และระดับความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อโครงการ และได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ในช่วงปีงบประมาณ (1 ตุลาคม – 30 กันยายนของปี) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีบทบาทหน้าที่ และภารกิจที่สำคัญตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญทางด้านกฎหมาย จึงทำให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กลายเป็นองค์กรกลางทางด้านนิติบัญญัติที่สำคัญของประเทศ หน่วยงานภาครัฐต้องติดต่อประสานงาน ดังนั้นการที่ผู้มีหน้าที่หรือการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในแวดวงกฎหมายในอนาคตซึ่งก็คือ นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์นั้น จึงมีความจำเป็นต้องรู้จักบทบาท หน้าที่ หรือช่องทางการติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานทั้งการดำเนินงานและการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน โครงการกฤษฎีกาสัญจรจึงเป็นช่องทางการสื่อสารของสำนักงานฯ ที่เน้นกลุ่มเป้าหมายที่จะเป็นผู้ประกอบอาชีพและปฏิบัติงานในแวดวงกฎหมายในอนาคต เป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งสร้างเครือข่ายในการประสานงาน ซึ่งการทำงานจะตอบสนองการบริหารงานของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

จากการดำเนินการของโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่ผ่านมาพบว่า การสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมายนั้นเป็นเพียงการสื่อสารทางเดียว ยังไม่มีผลสะท้อนที่สามารถวัดได้ว่า ผู้รับสารนั้นมีระดับความรู้ของเนื้อหาสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรเพียงใด รูปแบบและกิจกรรมการสื่อสารรวมทั้งสื่อที่ใช้ในโครงการกลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจอยู่ในระดับใด นอกจากนี้ยังมีประเด็นที่เป็นข้อสงสัยว่า การดำเนินการของโครงการกฤษฎีกาสัญจรนั้นประสบผลสำเร็จหรือไม่ มีความคุ้มค่ากับเวลา บุคลากร และงบประมาณเพียงใด รวมทั้งชี้ให้เห็นถึงจุดที่ต้องแก้ไข ปรับปรุง เพื่อให้การดำเนินการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรเกิดประสิทธิผลทางการสื่อสารที่สัมฤทธิ์ผลมากขึ้น โดยผู้วิจัยต้องการทราบถึงประสิทธิผลของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพียงใด ในการสร้างความรู้ให้กับกลุ่มเป้าหมายกับองค์กร กลุ่มเป้าหมายสามารถรับรู้ถึงบทบาทภารกิจของสำนักงานฯ การสื่อสารใดที่กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจ สื่อและกิจกรรมการสื่อสารในโครงการฯ ใดที่สร้างความพึงพอใจกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ทราบผลของกิจกรรมด้านการสื่อสาร และแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการสื่อสารของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไป ซึ่งมีประเด็นที่ต้องทำการวิจัย ดังนี้

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารและระดับความพึงพอใจที่มีต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร จากนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร

2.2 เพื่อเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรและลักษณะทางประชากรกับความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร

2.3 เพื่อเปรียบเทียบความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากับระดับความรู้ที่ได้รับและความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 **ลักษณะทางประชากร:** ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันมีระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน

4.2 **ความรู้จัก:** ความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่แตกต่างกันมีระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน

4.3 **ลักษณะทางประชากร:** ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน

4.4 **ความรู้จัก:** ความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่แตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน

4.5 **รูปแบบการสื่อสาร:** รูปแบบการสื่อสารแตกต่างกันนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการมีระดับความพึงพอใจต่อการสื่อสารแตกต่างกัน

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 **ขอบเขตด้านประชากร** คือกลุ่มนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร

5.2 **ขอบเขตเนื้อหา** การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาระดับความรู้ที่ได้รับจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร และความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร ของกลุ่มนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ

5.3 **ขอบเขตด้านเวลา** การวิจัยครั้งนี้ทำการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัยตั้งแต่เดือนมีนาคม – สิงหาคม พ.ศ. 2559

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 **สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา** หมายถึง หน่วยงานราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ในการร่างกฎหมาย ให้คำปรึกษาด้านกฎหมายกับรัฐบาล

6.2 **โครงการกฤษฎีกาสัญจร** หมายถึง โครงการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา

ที่เข้าร่วมโครงการ โดยมีกิจกรรมการสื่อสารต่างๆ เพื่อเผยแพร่วิสัยทัศน์ ภารกิจ ผลการดำเนินงานของสำนักงานสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ โดยมีกิจกรรมและวิธีการสื่อสารคือ การบรรยาย/อภิปราย และสื่อประชาสัมพันธ์

6.3 การสื่อสาร หมายถึง การถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่มีในโครงการกฤษฎีกาสัญจรสู่กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการฯ ผ่านสื่อและรูปแบบการสื่อสารต่างๆ

6.4 รูปแบบการสื่อสาร หมายถึง วิธีการถ่ายทอดสารที่มีในโครงการกฤษฎีกาสัญจรเพื่อส่งผ่านสื่อไปสู่ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ได้แก่ การอภิปราย/บรรยาย กิจกรรมการถามตอบ และสื่อประชาสัมพันธ์

6.5 วิทยากร หมายถึง เป็นผู้ดำเนินการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจร ทำหน้าที่บรรยาย อภิปรายเนื้อหาต่างๆ ในโครงการกฤษฎีกาสัญจร ควบคุมกิจกรรมการสื่อสาร ตอบคำถาม และสร้างบรรยากาศในการสื่อสารให้มีความน่าสนใจ

6.6 ระดับความรู้ หมายถึง การรับสารและเกิดการประมวลผลของผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ทำให้เกิดประสบการณ์และความรู้ใหม่หรือมากขึ้นกว่าเดิม

6.7 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในทางที่ดีของผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่มีต่อการสื่อสาร ทั้งรูปแบบของการสื่อสาร สื่อที่ใช้ กระบวนการและวิธีการสื่อสาร

6.8 ประสิทธิผล หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการสื่อสารของโครงการ ในด้านความรู้ ความพึงพอใจ

6.9 เนื้อหาสาระ หมายถึง หัวข้อการบรรยาย อภิปรายและถ่ายทอดผ่านสื่อต่างๆ ไปยังผู้เข้าร่วมโครงการฯ ซึ่งมีการจัดหมวดหมู่ตามเรื่องที่ต้องการสื่อสาร

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์กับการประเมินประสิทธิผลการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่ดำเนินการมาแล้ว และสามารถนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนการสื่อสาร สื่อที่ใช้ และรูปแบบของโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่จะดำเนินการในครั้งต่อไป เพื่อให้การดำเนินโครงการนั้นประสบความสำเร็จและมีความคุ้มค่ามากที่สุด โดยคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

7.1 ผลการวิจัยในด้านระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของผู้เข้าร่วมโครงการ กฤษฎีกาสัญจร สามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินความสำเร็จของการสื่อสารในโครงการ กฤษฎีกาสัญจร

7.2 ผลการวิจัยเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจที่มีต่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมโครงการ กฤษฎีกาสัญจรในครั้งที่ผ่านมา ทำให้ได้ทราบความต้องการของผู้เข้าร่วมโครงการว่า มีความพึงพอใจในการสื่อสารรูปแบบใด สามารถนำมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการสื่อสารที่ตรงกับความ ต้องการของกลุ่มเป้าหมายโครงการมากที่สุด

7.3 ผลการวิจัยเปรียบเทียบความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กับระดับความรู้ที่ได้รับและความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร ทำให้ทราบว่า การรู้จักสำนักงานฯกับการรู้จักบ้าง และไม่รู้จัก มีผลต่อความพึงพอใจและระดับความรู้ที่ได้รับอย่างไร ซึ่งหากพบว่ามี ความแตกต่างจะสามารถนำผลการศึกษาดังกล่าวนี้ไปวางแผนเพื่อการ ประชาสัมพันธ์ก่อนการจัดโครงการได้ในครั้งต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัจจร” มีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องซึ่งผู้วิจัยนำมาเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. ภารกิจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
2. ทฤษฎีความรู้และการรับรู้
3. แนวคิดและทฤษฎีด้านการสื่อสาร
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผลของการสื่อสาร
5. ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ภารกิจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

1.1 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นสถาบันที่ปรึกษากฎหมายของรัฐเป็นสถาบันทางวิชาการ และเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งของการปกครองประเทศโดยกฎหมาย ซึ่งเป็นหลักการสำคัญที่ต้องยึดถือของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานเพื่อให้เป็นหลักประกันว่าการใช้อำนาจทางปกครองจะเป็นไปตามกฎหมายซึ่งรัฐสภาได้ตราขึ้นตามความประสงค์ของประชาชนในสังคม และเพื่อให้เป็นหลักประกันว่าอำนาจทางปกครองจะไม่ตกเป็นของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยเฉพาะในมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกาพ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2542 บัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1.1.1 *ความรับผิดชอบ* โดยที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีรับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย และ ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย

1.1.2 *บทบาทหน้าที่* โดยที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหน้าที่พิจารณาและจัดทำร่างกฎหมายตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย และเสนอความเห็นเกี่ยวกับ

การให้มีหรือแก้ไข ปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมาย รวมถึงช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการร่างกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐ และให้ความเห็นหรือปฏิบัติงานอื่นอันเกี่ยวกับกฎหมายให้แก่หน่วยงานของรัฐ หรือตามที่รัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันระหว่างประเทศร้องขอ

1.1.3 จัดฝึกอบรม ทำการฝึกอบรมและพัฒนาข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและเจ้าหน้าที่ของรัฐในด้านกฎหมายและการร่างกฎหมาย รวมทั้งการเผยแพร่ ทำความเข้าใจในด้านกฎหมายแก่บุคคลทั่วไป รวมถึงประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาหลักกฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดิน

1.1.4 ด้านการศึกษาวิจัย มีหน้าที่ ศึกษาและรวบรวมข้อมูล รวมทั้งจัดให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับระบบกฎหมายไทยและระบบกฎหมายต่างประเทศและงานวิจัยกฎหมายหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวกับกฎหมายทั้งของไทยและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้ และจัดพิมพ์ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อเผยแพร่ เว้นแต่เรื่องที่เป็นความลับ รวมถึงจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมายเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

นอกจากนี้ข้อที่ 2 ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2556 ยังกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีภารกิจเกี่ยวกับการจัดทำกฎหมาย การใช้กฎหมายและการพัฒนากฎหมายให้ถูกต้อง สร้างความเป็นธรรมและส่งเสริมการพัฒนาประเทศและประโยชน์สุขของประชาชน ตลอดจนพัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย รวมทั้งกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

1) พิจารณาและจัดทำร่างกฎหมาย โดยดำเนินการตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย และพิจารณาเสนอความเห็นให้มีการแก้ไข ปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมาย รวมทั้งช่วยเหลือหน่วยงานของรัฐในการจัดทำร่างกฎหมาย

2) เสนอความคิดเห็น โดยให้ความเห็นทางกฎหมายแก่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีและหน่วยงานของรัฐ

3) การประสานงาน เป็นงานประสานการนิติบัญญัติ โดยการตรวจสอบดูแลงานกฎหมายของประเทศและแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องในการเสนอกฎหมาย รวมทั้งการช่วยเหลืองานด้านกฎหมายในชั้นรัฐสภา

4) *แปลกฎหมาย* โดยจัดทำคำแปลกฎหมาย ให้ความเห็นทางกฎหมาย เกี่ยวกับการกู้เงินและให้คำปรึกษาหรือปฏิบัติงานอื่น อันเกี่ยวกับกฎหมายให้แก่หน่วยงานของรัฐ หรือตามที่รัฐบาลต่างประเทศหรือ สถาบันระหว่างประเทศร้องขอ

5) *วิจัยและพัฒนากฎหมาย* โดยตรวจสอบสภาพปัญหาของประเทศและ สังคม แล้วทำการศึกษาวิจัยเพื่อเสนอร่างกฎหมายใหม่หรือแก้ไขกฎหมายเดิม

6) *พัฒนาหลักกฎหมายปกครอง* เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติ ราชการ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปฏิบัติราชการ รวมทั้งรับผิดชอบ กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและกฎหมายว่าด้วย ความรับผิดชอบละเมิดของ เจ้าหน้าที่

7) *ทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง* โดยการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องแล้วให้บริการค้นคว้าแก่รัฐบาล รัฐสภา หน่วยงานของรัฐและประชาชน

8) *พัฒนานักกฎหมาย* โดยดำเนินการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐ เพื่อให้มี ความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายมหาชน

9) *ภาระงานอื่นๆ* โดยปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็น อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะ กรรมการกฤษฎีกาหรือตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี มอบหมาย

1.2 โครงการกฤษฎีกาสัจจร โดยที่โครงการกฤษฎีกาสัจจรเป็น โครงการ ประชาสัมพันธ์โครงการหนึ่งของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อเผยแพร่วิสัยทัศน์ ภารกิจ ผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สร้างความรู้จักและความสัมพันธ์อันดี ระหว่างสำนักงานฯ กับสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ซึ่งกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในแวดวง กฎหมาย ได้แก่ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ โดยกิจกรรมในโครงการจัด ให้มีการบรรยาย/อภิปรายเกี่ยวกับบทบาท ภารกิจ หน้าที่ของสำนักงานฯ ณ สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, กรม.โครงการกฤษฎีกาสัจจร สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา, กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2558)

1.2.1 หลักการและเหตุผล ด้วยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำ โครงการกฤษฎีกาสัจจรขึ้นอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เพื่อเผยแพร่วิสัยทัศน์ ภารกิจและผลการดำเนินงานของ สำนักงานฯ ไปสู่กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับแวดวง กฎหมาย ได้แก่ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ อันเป็นการดำเนินงานที่ สอดคล้องกับเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐและหลักเกณฑ์และนโยบายการ กำกับดูแลองค์กรที่ดี นอกจากนี้ ยังสนับสนุนกิจกรรมตามภารกิจ ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ

ของสำนักงานฯ ในการที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับงานร่างกฎหมาย และให้ความเห็นทางกฎหมายได้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งช่วยให้กลุ่มเป้าหมายได้ทราบช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลด้านกฎหมายของสำนักงานฯ ตลอดจนสามารถมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของสำนักงานฯ ได้มากยิ่งขึ้นด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงได้จัดโครงการกฤษฎีกาสัญจร โดยมีกิจกรรมในโครงการ คือ จัดให้มีการบรรยาย/อภิปรายเกี่ยวกับบทบาท ภารกิจ หน้าที่ของสำนักงานฯ กระบวนการร่างกฎหมายและให้ความเห็นทางกฎหมาย ระบบสารสนเทศของสำนักงานฯ และทางเลือกของผู้เรียนนิติศาสตร์ให้แก่ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ รวมทั้งจัดนิทรรศการการเผยแพร่ภารกิจของสำนักงานฯ ณ สถาบันอุดมศึกษา

1.2.2 วัตถุประสงค์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการกฤษฎีกาสัญจรไว้ดังนี้

- 1) **ด้านความรู้** โดยเพื่อสร้าง ความรู้ ความเข้าใจและเผยแพร่วิสัยทัศน์ พันธกิจและผลการดำเนินงานของสำนักงานฯ ให้แก่นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ อันจะเป็นผู้มีบทบาทในแวดวงกฎหมายในอนาคต
- 2) **ด้านภาพลักษณ์** โดยเพื่อสร้างภาพลักษณ์และความสัมพันธ์อันดีระหว่างสำนักงานฯ กับสถาบันอุดมศึกษาต่าง
- 3) **ด้านการเตรียมความพร้อม** โดยเพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างเสริมประสบการณ์ให้แก่บุคลากรของสำนักงานฯ ในการเป็นวิทยากร
- 4) **ด้านการเป็นช่องทางการประชาสัมพันธ์** โดยใช้เป็นช่องทางการประชาสัมพันธ์และสร้างเครือข่ายในการประชาสัมพันธ์ภารกิจ ผลการดำเนินงานของสำนักงานฯ กับสถาบันอุดมศึกษาต่อไป
- 5) **เป็นพื้นที่แสดงความคิดเห็น** โดยเป็นช่องทางการแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามภารกิจของสำนักงานฯ ได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น

1.2.3 ผลสัมฤทธิ์ของงานที่คาดหวัง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้กำหนดเกณฑ์ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของโครงการกฤษฎีกาสัญจรไว้ดังนี้

- 1) **ด้านผลผลิต** โดยที่ทำการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาและบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ได้รู้จักและเข้าใจถึงบทบาทภารกิจของสำนักงานฯ มากขึ้น รวมถึงสร้างความสัมพันธ์และภาพลักษณ์ที่ดีของสำนักงานฯ ต่อสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ
- 2) **ด้านผลลัพธ์** โดยวัดจากระดับความรู้ที่ได้รับของนักศึกษาผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรในด้านบทบาทภาระหน้าที่ของสำนักงานฯ ตลอดจนผลการดำเนินงานของ

สำนักงานฯ มากขึ้น อีกทั้งประเมินจากความมั่นใจและประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรให้แก่บุคลากรของสำนักงานฯ

1.2.4 วิธีการวัดผลสัมฤทธิ์ของโครงการ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้กำหนดเกณฑ์ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของโครงการกฤษฎีกาสัจจรไว้ดังนี้

- 1) **ตัวชี้วัดผลผลิต** ซึ่งวัดจากระดับความเข้าใจของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับบทบาท ภารกิจ หน้าที่ของสำนักงานฯ และระดับความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อโครงการ
- 2) **ตัวชี้วัดผลลัพธ์** ซึ่งวัดจากจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ และจำนวนบุคลากรของสำนักงานฯ ที่สามารถเป็นวิทยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2.5 วิธีดำเนินการ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้กำหนดวิธีดำเนินการโครงการกฤษฎีกาสัจจรไว้ดังนี้

- 1) **การประสานงานประสานสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ** กำหนดวัน เวลา สถานที่จัดกิจกรรมตามโครงการ
- 2) **การจัดเตรียมความพร้อม** โดยจัดเตรียมกิจกรรมตามโครงการ ได้แก่ ทีมวิทยากรบรรยาย/อภิปราย จำนวน 3 ชั่วโมง/1 แห่ง ในหัวข้อบทบาท ภารกิจ หน้าที่ของสำนักงานฯ กระบวนการร่างกฎหมายและให้ความเห็นทางกฎหมาย ระบบสารสนเทศ ของสำนักงานฯ ทางเลือกของผู้เรียนนิติศาสตร์
- 3) **จัดเตรียมเอกสาร** ประกอบการบรรยาย เอกสารและสื่อประชาสัมพันธ์อื่น ๆ เพื่อเผยแพร่ ภารกิจ ผลการดำเนินงานของสำนักงานฯ
- 4) **กำหนดกลุ่มเป้าหมายและผู้รับผิดชอบโครงการ** โดยที่กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ที่เข้าร่วมโครงการในปีงบประมาณ ส่วนผู้รับผิดชอบโครงการ ได้แก่ ส่วนช่วยอำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการ

ภาพที่ 2.1 กิจกรรมโครงการกฤษฎีกาสัจจร

2. ทฤษฎีความรู้และการรับรู้

2.1 ทฤษฎีความรู้ (Theory of Knowledge) ทฤษฎีความรู้ (Theory of Knowledge :TOK) หรือ ญาณวิทยา (Epistemology) เป็นเรื่องที่ว่าด้วยการแสวงหาความรู้ให้มากขึ้น หรือเพิ่มเติมความรู้ในสิ่งที่กำลังเรียนรู้หรือเรื่องราวที่กำลังศึกษา อยู่ ซึ่งอาจจะเป็นการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ หรือเพื่อพิสูจน์ สนับสนุน คัดค้านสมมติฐานที่มี การถ่ายทอดสารเพื่อให้เกิดการรับรู้ โดยมนุษย์มีวิธีการรับรู้ความรู้ ดังนี้

2.1.1 การรับรู้ความรู้ด้วยความรู้สึก (Sense Perception) การรับรู้ความรู้จากการรู้สึกนั้น หมายถึงการใช้ประสาทสัมผัสของมนุษย์ที่มีอยู่ทำให้เกิดความรู้ เกิดการรับรู้ (Sense Perception) ซึ่งเป็นปฏิกิริยาที่เกิดจากการกระตุ้น การสัมผัส เช่น รสชาติ กลิ่น การมองเห็น สัมผัส พื้นผิว การเกิดความรู้สึกจากภายใน เช่น ความเจ็บปวด ซึ่งความรู้สึกรับได้จากประสาทสัมผัสเหล่านี้จะสอนบุคคลให้ทราบว่า คือความรู้สึกรับอะไร และต้องแสดงปฏิกิริยาเช่นไร เช่น เมื่อรู้สึกว่าร่างกายหนาว ก็จะหาวิธีทำให้อ่างกายอบอุ่น เช่น การใช้เครื่องนุ่งห่ม หรือเป็นที่มาแห่งองค์ความรู้ในการป้องกันความหนาว เช่น เสื้อผ้า บ้าน เครื่องทำน้ำอุ่น เป็นต้น

2.1.2 การรับรู้ความรู้ทางภาษา (Language) การรับรู้ความรู้ทางภาษา (Language) เป็นความรู้ที่เกิดจากการสื่อสารด้วยภาษาต่างๆ ซึ่งได้คิดค้นขึ้นมาเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะ เช่น ภาษาในประเทศต่างๆ นอกจากนี้แล้ว ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารยังประกอบด้วย สัญลักษณ์ต่างๆ ที่สื่อความหมายได้อีกด้วย เช่น สัญลักษณ์ (Symbols) สัญญาณ (Signs) ภาษากาย (Body language) ภาษาพูด (Language) เครื่องหมาย (Signs) เป็นต้น

2.1.3 การรับรู้ความรู้ด้วยอารมณ์ (Emotion) การรับรู้ความรู้ด้วยอารมณ์ (Emotion) เป็นความรู้จักและเกิดรู้จากอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น ซึ่งการเกิดความรู้ประเภทนี้จะมีการเชื่อมโยงกันทั้งประสาทสัมผัสที่เกิดจากการรับรู้ การรับรู้ความรู้จากภาษา และความรู้จักเหตุผล ประเมินกับประสบการณ์ความรู้เดิมและเกิดความรู้ที่ถ่ายทอดออกมาเป็นอารมณ์ได้ เช่น การชมภาพยนตร์ที่มีการถ่ายทอดอารมณ์แตกต่างกันไป เช่น อารมณ์เศร้า ตลก ตื่นเต้น เป็นต้น

2.1.4 การรับรู้ความรู้โดยเหตุผล (Reason) การเกิดความรู้โดยเหตุผล (reason) นั้น มีลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้จากกระบวนการหลายขั้นตอน ซึ่งมีความเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกันแล้วได้ข้อสรุปที่เป็นความรู้ โดยผ่านการรับรู้ข้อมูลที่มีการโน้มน้าวใจ หรือให้เหตุผลโน้มน้าวใจกับตนเอง มีการสืบสาวหาเหตุผลเพื่อความเชื่อมั่น และมีความสรุปความ เป็นต้น

2.2 ทฤษฎีการรับรู้ (Perception Theory) การรับรู้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ การมีปฏิริยาต่อสาร ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือพฤติกรรมตอบสนองต่อสารของบุคคล โดยการตอบสนองต่อสาร หรือสิ่งเร้าของแต่ละบุคคลนั้นจะมีความแตกต่างกันออกไป ทั้งความสามารถในการรับสารตีความสารของบุคคล ตัวสาร สื่อ หรือสิ่งเร้าที่มีผลรอบข้าง ทั้งนี้จึงมีปัจจัยหลายอย่างที่จะมีผลต่อการรับรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.1 ความหมายของการรับรู้ สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้หมายถึง การตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เข้ามากระตุ้นของแต่ละบุคคล ซึ่งมีการตีความ ให้ความหมายต่อสิ่งเร้านั้น ระดับการรับรู้จะขึ้นอยู่กับตัวบุคคลด้วย โดยแต่ละบุคคลนั้นอาจมีการตีความหรือให้ความหมายที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันก็ได้ ขึ้นอยู่กับทัศนคติ ประสบการณ์ หรือความรู้เบื้องต้นที่มีอยู่แล้วในสารที่ได้รับ (ทฤษฎีว่าด้วยการรับรู้, 2557 : 8-6) การรับรู้เป็นเหมือนกรอบกำหนดแนวความคิดของมนุษย์ในการตอบสนองต่อสิ่งต่างๆ และสถานการณ์ที่อยู่รอบตัวและเป็นตัวกำหนดท่าทีและพฤติกรรมการแสดงออกของมนุษย์ จึงกล่าวได้ว่าการรับรู้เป็นกระบวนการที่มนุษย์ใช้ในการเชื่อมโยงการให้ความหมายต่อสิ่งต่างๆ ในอดีตกับกระบวนการในการให้ความหมายต่อสิ่งต่างๆ ในปัจจุบันและอนาคต

2.2.2 กระบวนการรับรู้ กระบวนการรับรู้ (The perception process) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วภายในตัวของบุคคลซึ่งตอบสนองต่อสารเพื่อให้เกิดกระบวนการสื่อสาร โดยมี 3 ขั้นตอนสำคัญ คือ ขั้นตอนการกระตุ้นที่ประสาทรับสัมผัส (Sensory stimulation occurs) ขั้นตอนประสาทรับสัมผัสรวบรวมเรียบเรียงจัดการประมวลผล (Sensory stimulation is organized) และขั้นตอนการแปลผลการประเมินหรือการให้ความหมายกับสิ่งเร้านั้นๆ (Sensory stimulation is interpreted- evaluated) โดยทั้ง 3 ขั้นตอนดังกล่าวนี้เกิดขึ้นภายในตัวของบุคคลอย่างรวดเร็วและพร้อมๆ กันจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ว่า ขั้นตอนไหนเกิดขึ้นก่อนหรือหลัง (ทฤษฎีว่าด้วยการรับรู้, 2557 : 8-6)

1) **ขั้นตอนการกระตุ้นที่ประสาทรับสัมผัส** ซึ่งการเลือกรับรู้สารต่างๆ สามารถทำให้มนุษย์เลือกบางอย่างที่ตนเองต้องการหรือไม่ต้องการ สารที่ผ่านเข้าไปในกระบวนการรับรู้ของแต่ละคนนั้นจึงเป็นส่วนส่วนหนึ่งที่บุคคลเลือกที่จะรับสารนั้นแล้ว ไม่ใช่สารที่ถูกส่งมาทั้งหมด การเลือกรับรู้และเลือกสนใจกับเนื้อหาสารส่วนใดส่วนหนึ่งนั้น ยังเกิดขึ้นตลอดเวลาในกระบวนการสื่อสารของมนุษย์อีกด้วย

2) **ขั้นตอนการรวบรวมและเรียบเรียงเพื่อประมวลผลสิ่งเร้า** โดยที่สิ่งเร้าหรือสารที่บุคคลเลือกรับเข้ามาแล้ว จะมีกระบวนการจัดเรียบเรียงสิ่งเร้าหรือสารนั้นภายในตัวของบุคคล โดยมีการจัดกลุ่มก่อนที่จะมีการประมวลผลในลำดับต่อไป ซึ่งมนุษย์แต่ละคนนั้นจะมีกระบวนการ

ในการจัดเรียงที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับว่า เนื้อหาของสิ่งเร้าหรือสารนั้นเป็นเช่นไร มีความรู้จักบ้าง หรือเป็นสิ่งที่ใหม่สำหรับตน โดยแต่ละคนจะมีหลักที่ใช้ต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นหลักความใกล้ชิด หลักความคล้ายคลึง หลักความต่อเนื่อง และหลักการเสริมปิด เป็นต้น

3) **ขั้นการแปลผลการประเมินหรือการให้ความหมายกับสิ่งเร้า** หลังจากทีบุคคลได้มีกระบวนการในการเรียบเรียงสิ่งเร้าหรือสารที่รับเข้ามาให้เป็นหมวดหมู่ กระบวนการแล้ว บุคคลจะมีการประเมินสารและสิ่งเร้านั้นพร้อมกับการให้ความสำคัญ ซึ่งการประเมินนี้บุคคลจะมีการประเมินด้วยตนเองที่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความต้องการ ความรู้ ทักษะที่มีต่อเนื้อหาสิ่งเร้าหรือสารนั้น เช่นประสบการณ์ในอดีตในเรื่องนั้นๆ ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล อย่างไรก็ตามก็ปัจจัยภายนอกเช่น สภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ในขณะนั้น ก็มีผลในการให้ความสำคัญกับสิ่งเร้าหรือสารของตัวบุคคลเช่นกัน

2.3 กระบวนการรับรู้ของผู้รับสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจร ในการดำเนินโครงการกฤษฎีกาสัญจรการรับรู้ของผู้รับสารจะมีขั้นตอนดังนี้

2.3.1 ขั้นเกิดการกระตุ้นที่ประสาทรับสัมผัส โดยมนุษย์มีกลไกการเลือกรับรู้ (selective perception) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนของการเลือกที่จะรับรู้ในสารที่ส่งไปซึ่งมีอยู่หลายชนิดในโครงการกฤษฎีกาสัญจร ไม่ว่าจะเป็น สิ่งพิมพ์ วิดิทัศน์ หรือการอภิปราย/บรรยาย โดยสื่อต่างๆ เหล่านี้จะถูกผู้รับสารนั้นเลือกที่จะรับรู้ด้วยน้ำหนักที่ไม่เท่ากัน กลุ่มผู้รับสารที่สนใจในอาชีพของตนเองในอนาคต เลือกที่จะรับรู้การบรรยายเส้นทางชีพนักกฎหมายในช่วงของการบรรยายมากกว่าส่วนอื่นของกิจกรรม หรือกลุ่มผู้รับสารที่สนใจความเป็นมา บทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จะสนใจวิดิทัศน์มากกว่าส่วนอื่นๆ หรือจะเป็นกลุ่มที่สนใจขั้นตอนการร่างกฎหมาย วิธีการต่างๆ ของกฎหมาย ก็เลือกที่จะสนใจในสิ่งพิมพ์ หรือการบรรยายในช่วงนี้ของโครงการ ดังนั้นในขั้นตอนนี้ ผู้รับสารจะมีกลไกการเลือกรับสารต่างๆ ที่แตกต่างกัน ซึ่งก็แล้วแต่กลไกในตัวผู้รับสารว่า จะสนใจเลือกรับรู้ในเรื่องไหนมากกว่ากัน

2.3.2 ขั้นการรวบรวมและเรียบเรียงเพื่อประมวลผลสิ่งเร้า โดยขั้นตอนนี้เป็น การตอบสนองของผู้รับสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรจะตอบสนองต่อสารที่ได้รับ และประมวลผลกันอย่างไร โดยแต่ละคนนั้นจะมีหลักการที่ใช้ในการเลือกรับและประมวลผลที่แตกต่างกัน เช่น

1) **หลักความใกล้ชิด** ผู้รับสารที่ใช้หลักความใกล้ชิด หมายถึงจะยึดเอา กลุ่มคนประเภทเดียวกันว่าจะมีความคล้ายคลึงกันหรือเป็นแบบเดียวกัน เช่น หากผู้รับสารที่เข้าร่วม นั้น มีคนใกล้ชิดที่ตนเองรักหรือเคารพเป็นคนดีที่เชื่อถือได้ อาจจะเป็นบิดา หรือมารดา มีอาชีพนัก

กฎหมาย และเข้ารับฟังการบรรยายจากวิทยากรที่เป็นนักกฎหมายเช่นกัน ผู้รับฟังจะเชื่อได้มาก เพราะมีความเชื่อว่า วิทยากรนั้นจะเป็นคนดีและเชื่อถือได้เหมือนคนที่ตนรู้จัก

2) *หลักความคล้ายคลึง* ผู้รับสารกลุ่มนี้จะเปิดรับด้วยหลักความคล้ายคลึงกันประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสีผิว เชื้อชาติ วัฒนธรรม เป็นต้น ตัวอย่างเช่น หากวิทยากรเป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และพูดภาษาอีสานบ้างในการบรรยายในช่วงที่ผ่อนคลาย ผู้รับสารที่มีพื้นเพจากภาคอีสานเช่นเดียวกัน ก็จะเปิดรับได้มากกว่า

3) *หลักความต่อเนื่อง* ผู้รับสารกลุ่มนี้ที่มีข้อมูลในการรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาบ้างแล้ว จะเกิดการรับรู้ได้มากกว่าผู้รับสารคนอื่นๆ เนื่องจากการรับข้อมูลนั้นมีความต่อเนื่องมาเป็นขั้นตอนแล้ว จะมากกว่าผู้ที่ทราบเรื่องราวของกฤษฎีกาจากการเข้าร่วมโครงการนี้ครั้งแรก

4) *หลักการเสริมปิด* ผู้รับสารกลุ่มนี้จะเกิดจินตนาการเสริมเพิ่มมากขึ้นจากสารที่ได้รับเพียงบางส่วน และเกิดการกระตุ้นการรับรู้ ผู้รับสารกลุ่มนี้ก็คือกลุ่มที่มีความสนใจในเรื่องราวต่างๆ ของโครงการกฤษฎีกาสัญจร เช่น เมื่อวิทยากรบรรยายเรื่องการร่างกฎหมายของประเทศไทย แต่ไม่ได้เล่าอย่างละเอียดทุกๆ ขั้นตอน เพราะนักศึกษานั้นมีพื้นฐานอยู่แล้ว การรับฟังเพียงบางส่วนที่เป็นหลักการ ก็จะสามารทำให้ผู้เข้ารับฟังสามารถจินตนาการต่อถึงเรื่องราวที่เกี่ยวข้องจนเข้าใจเนื้อหา

5) *การแปลผลการประเมิน* เป็นการให้ความหมายกับสิ่งเร้านั้นๆ เป็นขั้นตอนที่ผู้รับสารนั้น จะประเมินผล ประมวลผล เรื่องราวที่รับมาและเกิดการรับรู้ขึ้นในตนเอง ซึ่ง จะเกิดการรับรู้มากหรือน้อยนั้น ก็ขึ้นอยู่กับความสามารถหรือประสบการณ์ของผู้รับสารเอง เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่จะเห็นว่า ผู้รับสารนั้น เกิดการรับรู้มากน้อยเพียงใด

นักศึกษาที่สามารถที่จะรับรู้นำความรู้และช่องทางไปพัฒนาตนเองต่อ เพื่อก้าวไปสู่เป้าหมายของตนเองในเส้นทางนิติศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นอัยการ ผู้พิพากษา หรือทนายความเป็นต้น แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า นักศึกษาไม่สามารถรับรู้ได้หมดในครั้ง นี้ จะไม่สามารถก้าวสู่เป้าหมายที่ทำได้ เพียงแต่ต้องใช้ลำดับขั้นตอนในการรับรู้ก่อนที่จะก้าวสู่เป้าหมายในอาชีพเป็นขั้นตอนต่อไป เหมือนกับการเดินสู่ตึกสิบชั้น คนที่เรียนเก่งอาจจะอยู่ที่ชั้นที่ 5 การเดินสู่ชั้นที่ 10 จึงสามารถทำได้ง่ายกว่าคนที่เรียนไม่เก่ง ซึ่งต้องเริ่มจากชั้นที่ 1 คือการรับรู้ไปที่ละชั้น

กล่าวโดยสรุปก็คือ โครงการกฤษฎีกาสัญจรมีกระบวนการสื่อสารที่ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร (Sender) คือ ผู้จัดโครงการกฤษฎีกาสัญจรจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, สาร (Message) คือ ความรู้ต่างๆ ด้านกฎหมาย, ช่องทางการสื่อสาร (Channel) คือ สิ่งพิมพ์ การบรรยาย, ผู้รับสาร (Receiver) คือ นักศึกษาในสาขาวิชานิติศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ และผู้รับสารที่

เป็นกลุ่มเป้าหมายของโครงการกฤษฎีกาสัจจรณ์นั้นหลังจากเข้าสู่กระบวนการสื่อสารแล้วจะเกิดปฏิกิริยาตอบรับ(Feedback) ซึ่งก็คือความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นในเนื้อหาของสาระของสารดังกล่าว จึงเป็นการรับรู้ของผู้รับสาร

ประสิทธิผลของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัจจรณ์คือผลสำเร็จของโครงการ ซึ่งกระบวนการรับรู้ด้วยหลักการต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้วนั้นมีความสำคัญมาก โดยจุดมุ่งหมายของโครงการที่ได้เริ่มดำเนินการนั้น ก็เพื่อให้ผู้รับสารซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายได้เกิดความรู้ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คือการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี หรือว่าจะเป็นการรับรู้เพื่อเกิดประโยชน์แก่ตัวผู้รับสารเอง คือความรู้ความเข้าใจในสาขาที่เรียน เส้นทางวิชาชีพ และความรู้เพิ่มเติมในด้านกฎหมายนั่นเอง

3. แนวคิดและทฤษฎีด้านการสื่อสาร

3.1 ความหมายของการสื่อสาร การสื่อสารนั้นเกิดจากแนวคิดที่ว่า เป็นกระบวนการในการแลกเปลี่ยนสาร โดยมีผู้ส่งสารและผู้รับสาร แต่ในขณะเดียวกันไม่สามารถระบุที่สิ้นสุดของกระบวนการดังกล่าวได้ กล่าวคือ มีกระบวนการสื่อสารกลับมา ผู้รับสารเปลี่ยนเป็นผู้ส่งสาร มีกระบวนการแลกเปลี่ยนไปกลับเป็นวงกลมไม่มีที่สิ้นสุด โดยที่โรเจอร์ (Rogers, 1976) ได้ให้ความหมายของการติดต่อสื่อสารว่า เป็นการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง ความรู้สึก ความคิด หรือการกระทำต่าง ๆ โดยมีเจตนาที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล พฤติกรรมในที่นี้ หมายถึง การเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคิด และพฤติกรรมที่แสดงออกโดยเปิดเผย

การสื่อสารนั้นเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความหมาย ส่งต่อเนื้อหา โดยการสื่อสารนั้นนอกจากจะทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจแล้ว การสื่อสารยังช่วยพัฒนาการสื่อสารเพื่อให้เกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิผลได้ ดังนี้

3.1.1 การสร้างโอกาส การสื่อสารช่วยให้มีโอกาสนในการพัฒนารูปแบบการสื่อสาร สื่อที่ใช้ให้มีความเหมาะสมสำหรับการสื่อสารครั้งต่อไป เพราะไม่มีสื่อ หรือรูปแบบวิธีการสื่อสารใดที่ทำให้การสื่อสารนั้นสมบูรณ์มีประสิทธิผลมากเต็ม 100 เปอร์เซ็นต์

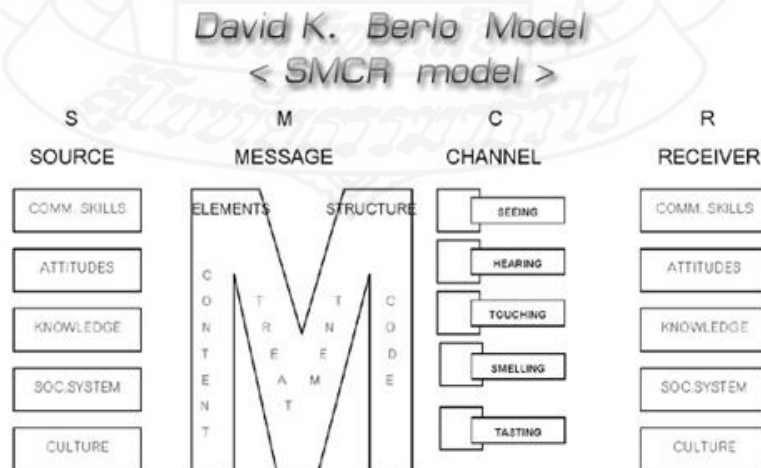
3.1.2 แนวทางในการแก้ปัญหา โดยที่การสื่อสารช่วยให้พบปัญหาและวิธีการในการแก้ปัญหาที่เกิดจากการสื่อสาร ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะเกิดจากกระบวนการสื่อสาร ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร หรือสื่อที่ใช้ก็ได้ การค้นพบปัญหาทำให้สามารถรับรู้สาเหตุ มีการแก้ไขปัญหานั้นที่ถูกต้อง

3.1.3 ด้านการวางแผน การสื่อสารช่วยให้เกิดการวางแผน คาดคะเนล่วงหน้าเพื่อผลของการสื่อสารครั้งต่อไป ผลที่ได้รับ ข้อเสนอแนะจากการสื่อสารครั้งก่อนๆ จะสามารถนำไปประยุกต์ ปรับปรุงการสื่อสารครั้งต่อไปให้เกิดประสิทธิผลมากกว่าเดิม

3.1.4 พัฒนาวิธีการวัดผล การสื่อสารช่วยให้สามารถหาวิธีวัดผลของการสื่อสารได้ กระบวนการต่างๆ วิธีการสื่อสาร สื่อที่ใช้ เนื้อหาของการสื่อสาร และผลที่ต้องการจากการสื่อสารนั้น สามารถวัดผลจากขั้นตอนหรือเนื้อหาในการสื่อสารได้ ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงประสิทธิผล จุดอ่อนจุดแข็ง เพื่อพัฒนาการสื่อสารในครั้งต่อไป

จากแนวคิดด้านการสื่อสารนั้นทำให้ได้ทราบว่า การสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรนั้นมีขึ้นเพื่อการส่งเนื้อหาสารของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไปยังกลุ่มเป้าหมายของโครงการ ซึ่งก็คือนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ โดยหวังผลในการรับรู้เนื้อหาสารนั้นและเกิดความพึงพอใจที่ดี และการสื่อสารนั้นยังต้องมีการวัดผลว่า ตัวสาร สื่อและผู้สื่อสารสามารถทำให้การสื่อสารนั้นเกิดประสิทธิผลหรือไม่เพียงใด เพื่อพัฒนาการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรในครั้งต่อไป

3.2 แบบจำลองการสื่อสารของเบอร์โล เดวิด เค. เบอร์โล ได้อธิบายกระบวนการของการสื่อสารด้วย แบบจำลองการสื่อสาร S M C R (SMCR Model) ซึ่งแสดงให้เห็นองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสารที่เชื่อมโยงกันในแต่ละขั้นตอน ซึ่งทำให้เห็นถึงความสำคัญขององค์ประกอบการสื่อสาร รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ถึงความสามารถ จุดเด่น จุดด้อย เพื่อให้เกิดการสื่อสารที่สมบูรณ์ได้อีกด้วย แบบจำลอง SMCR ของเบอร์โล จะให้ความสำคัญในปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลทำให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จได้แก่ ทักษะในการสื่อสาร ทักษะคิด ระดับความรู้ ระบบสังคม และวัฒนธรรม ซึ่งผู้รับและผู้ส่งต้องมีตรงกันเสมอ (ศุภรศมี วิฑิตกุลเจริญ, 2540)

ภาพที่ 2.2 แบบจำลองการสื่อสารของเบอร์โล SMCR Model

จากแบบจำลองการสื่อสารของเบอร์โกลแสดงให้เห็นองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสารซึ่งเป็นองค์ประกอบหลัก โดยที่ภัสวดี นิติเกษตรสุนทร (2546) อธิบายไว้ดังนี้

3.2.1 ผู้ส่ง (Source) หมายถึง ผู้ที่ส่งสารไปยังกลุ่มเป้าหมายหรือเป็นเจ้าของสารนั้นๆ เป็นผู้ที่มีความเข้าใจในสารและความสามารถในการสื่อสาร มีความสามารถในการเข้ารหัส (encode) เนื้อหาข่าวสาร สามารถวิเคราะห์ผู้รับสารถึงความสามารถของผู้รับ วัฒนธรรม ประสบการณ์ เนื้อหาสารที่เหมาะสม วิเคราะห์ช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม

3.2.2 ข้อมูลข่าวสาร (Message) หมายถึง เนื้อหาของสาร สัญลักษณ์ต่างๆ ที่ต้องการส่งไปถึงผู้รับ โดย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

3.2.3 ช่องทางการส่ง (Channel) หมายถึง สื่อที่จะนำพาสารไปยังผู้รับสาร โดยผู้รับสารนั้นสามารถใช้ประสาทสัมผัสของตนเองรับสารผ่านสื่อที่ได้นั้นได้ คือ การได้ยิน การดู การสัมผัส การลิ้มรส หรือการได้กลิ่น เป็นต้น

3.2.4 ผู้รับ (Receiver) หมายถึง กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการให้สารนั้นเดินทางไปถึง เป็นผู้ที่มีความสามารถในการเข้าใจสารนั้น มีความสามารถ “ถอดรหัสสาร” (decode) เป็นผู้ที่มีความสนใจ ทัศนคติ ระดับความรู้ หรือความต้องการในตัวสารนั้น หรือเป็นกลุ่มที่ผู้ส่งสารต้องการให้สารไปถึง

จากแบบจำลองการสื่อสาร S M C R (SMCR Model) กระบวนการสื่อสารนั้นจะต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ ผู้ส่งสาร (Sender) สาร (Message) ช่องทางการสื่อสาร (Channel) และผู้รับสาร (Receiver) ซึ่งจากกระบวนการสื่อสารที่กล่าวมานี้สามารถอธิบายประกอบกับการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดังนี้

1) **ผู้ส่งสาร (Sender)** ในโครงการกฤษฎีกาสัญจรนี้ก็คือ ผู้วางแผนนโยบายวางแผนการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ โดยเป็นผู้ส่งสารที่เป็นกลุ่มบุคคล ร่วมกันทำกิจกรรมทางด้านการสื่อสารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการกฤษฎีกาสัญจร

2) **สาร (Message)** ในโครงการกฤษฎีกาสัญจรนี้จึงหมายถึง ข้อมูลต่างๆ ที่ได้สื่อไปยังกลุ่มเป้าหมาย เกี่ยวกับ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในหัวข้อบทบาท ภารกิจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความก้าวหน้าทางด้านวิชาชีพของผู้ศึกษาทางด้านนิติศาสตร์ และช่องทางการติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

3) **ช่องทางการสื่อสาร (Channel)** ในโครงการกฤษฎีกาสัญจรนี้ จึงมีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน ซึ่งหน้าที่หลักของช่องทางต่างๆ ดังกล่าวก็คือ การนำพาข้อมูลที่ต้องการส่งไปยังผู้รับสารให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้นั่นเอง โดยช่องทางการสื่อสารสู่กลุ่มเป้าหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร ประกอบด้วย

4) ผู้รับสาร (Receiver) หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เป็นเป้าหมายของการสื่อสาร เป็นผู้รับสารที่ผู้ส่งส่งผ่านมาให้ผ่านช่องทางต่างๆ นิสิตนักศึกษาสาขาวิชานิเทศศาสตร์ของสถาบันที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร

5) ปฏิกริยาตอบรับของผู้รับสาร (Effect) หรือผลสะท้อน หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้รับสารหลังได้รับสารแล้ว ดังนั้น “ปฏิกริยาตอบรับของผู้รับสาร (Effect) ในโครงการกฤษฎีกาสัญจร คือ ระดับการรับรู้ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาของสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจร และความพึงพอใจที่มีต่อการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจร

3.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสาร จากแบบจำลองการสื่อสารของเบอร์โกล หรือ S M C R Model พบว่ามีปัจจัยสำคัญหลายอย่างที่จะทำให้การสื่อสารนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ และมีการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่

3.3.1 ทักษะในการสื่อสาร (Communication Skills) หมายถึง ทักษะซึ่งทั้งผู้ส่งและผู้รับควรจะมี ความชำนาญในการส่งและการรับสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันได้อย่างถูกต้อง เช่น ผู้ส่งต้องมีความสามารถในการเข้ารหัส มีการพูด โดยการใช้ภาษาพูดที่ถูกต้อง ใช้คำพูดที่ชัดเจน ฟังง่าย มีการแสดงสีหน้าหรือท่าทางที่เข้ากับการพูด ทำนองลีลาในการพูด เป็นจังหวะน่าฟัง หรือการเขียนด้วยถ้อยคำสำนวนที่ถูกต้องสละสลวยน่าอ่าน ส่วนผู้รับก็ต้องมีความสามารถในการถอดรหัส และมีทักษะที่เหมือนกันกับผู้ส่งสาร โดยมีทักษะการฟังที่ดี ฟังภาษาที่ผู้ส่งพูดมา รู้เรื่อง หรือสามารถอ่านข้อความที่ส่งมา นั้นได้ เป็นต้น

3.3.2 เจตคติ (Attitudes) เป็นเจตคติของผู้ส่งและผู้รับซึ่งมีผลต่อการสื่อสาร ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีเจตคติที่ดีต่อกัน ก็จะทำให้การสื่อสารได้ผลดี ทั้งนี้เพราะเจตคดีย่อมเกี่ยวข้องไปถึงการยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างผู้ส่งและผู้รับด้วย เช่น ถ้าผู้ฟังมีความนิยมชมชอบในตัวผู้พูดก็มักจะมีความเห็นที่สอดคล้องตามไปได้ง่ายกับผู้พูด แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้ฟัง มีเจตคติที่ไม่ดีต่อผู้พูดก็จะฟังแล้วไม่เห็นชอบด้วย และมีความเห็นขัดแย้งในสิ่งที่พูดมานั้น หรือถ้าทั้งสองฝ่ายมีเจตคติที่ไม่ดีต่อกันทั้งทำนองหรือนำเสียงในการพูดก็อาจจะห้วนห้าว แต่ถ้ามีเจตคติที่ดีต่อกันก็มักจะพูดกันด้วยความไพเราะน่าฟัง

3.3.3 ระดับความรู้ (Knowledge Levels) ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีระดับความรู้ที่เท่าเทียมกัน ก็จะทำให้การสื่อสารนั้นลุล่วงไปด้วยดี แต่ถ้าหากความรู้ของผู้ส่งและผู้รับมีระดับที่แตกต่างกันย่อมจะต้องมีการปรับความยากง่ายของข้อมูลที่จะส่งในด้านความยากง่ายของภาษา และถ้อยคำ สำนวนที่ใช้ เช่น การไม่ใช้คำศัพท์ทางวิชาการ ภาษาต่างประเทศ หรือถ้อยคำยาวๆ สำนวนที่สลับซับซ้อน ทั้งนี้เพื่อให้สะดวกและง่ายต่อความเข้าใจ ตัวอย่างเช่น การที่หมอรักยกคนไข้แล้วพูดแต่คำศัพท์ทางการแพทย์เกี่ยวกับโรคต่างๆ ย่อมจะทำให้คนไข้ไม่เข้าใจว่าตนเป็นโรคอะไรแน่

หรือการที่พัฒนากรจากส่วนกลางออกไปพัฒนาหมู่บ้านต่างๆในชนบท เพื่อให้คำแนะนำทางด้านวิชาการเกษตรและเลี้ยงสัตว์แก่ชาวบ้าน ถ้าพูดแต่ศัพท์ทางวิชาการโดยไม่อธิบายด้วยถ้อยคำ หรือภาษาที่ง่ายๆ ก็จะทำให้ชาวบ้านไม่สามารถเข้าใจหรืออาจเข้าใจผิดไปได้

3.3.4 ระบบสังคมและวัฒนธรรม (Socio - Culture System) ระบบสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละชาติเป็นสิ่งที่มีส่วนกำหนดพฤติกรรมของประชาชนในชาตินั้น ซึ่งเกี่ยวข้องไปถึงขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติ สังคมและวัฒนธรรมในแต่ละชาติย่อมมีความแตกต่างกันไป เช่นการให้ความเคารพต่อผู้อาวุโส หรือวัฒนธรรมการกินอยู่ต่างๆ ดังนั้นในการติดต่อสื่อสารของบุคคลต่างชาติต่างภาษา กัน จึงจะต้องมีการศึกษาระบบสังคมและวัฒนธรรมของบุคคลในแต่ละชาติ เพื่อการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสม ทั้งนี้ย่อมรวมไปถึงกฎข้อบังคับทางศาสนาของแต่ละศาสนาด้วย

กล่าวโดยสรุปก็คือ โครงการกฤษฎีกาสัญจรมีกระบวนการสื่อสารที่ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร(Sender) คือ ผู้จัดโครงการกฤษฎีกาสัญจรจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สาร (Message) คือ ความรู้ต่างๆ ด้านกฎหมาย ช่องทางการสื่อสาร (Channel) คือ สิ่งพิมพ์ นิทรรศการ การบรรยาย, ผู้รับสาร (Receiver) คือ นักศึกษาในสาขาวิชานิติศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ และผู้รับสารที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของโครงการกฤษฎีกาสัญจรนั้นหลังจากเข้าสู่กระบวนการสื่อสารแล้วจะเกิดปฏิกิริยาตอบรับ (Feedback) ซึ่งก็คือความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นในเนื้อหาของสาระของสารดังกล่าวซึ่งหมายถึง ประสิทธิผลของกาสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจรนั่นเอง

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผลของการสื่อสาร

ผลของการสื่อสารเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการสื่อสาร ซึ่งเป็นไปได้ทั้งในทิศทางบวกและลบ ผลของการสื่อสารนั้นสะท้อนให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์จากขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการสื่อสารทั้ง ผู้ส่งสาร เนื้อหาสาร ช่องทางการสื่อสารและตัวผู้รับสาร ซึ่งผลของการสื่อสารนั้นจะมีส่วนให้ผู้รับสารเกิดการเปลี่ยนแปลงระดับความรู้ ความพึงพอใจ แนวคิดและพฤติกรรมของผู้รับสารในลำดับต่อไป ซึ่งสุรสิทธิ์ วิทยารัฐ (2549) ได้สรุปไว้ว่า ผู้รับสารจะเกิดการเปลี่ยนแปลงหลังจากรับสารนั้น เกิดการเปลี่ยนแปลง 3 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงความรู้ (Knowledge Change) การเปลี่ยนทัศนคติ (Attitude Change) และ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Practice Change) โดยการเปลี่ยนแปลงนั้นก็จะมึระดับของการเปลี่ยนแปลงว่ามีระดับที่มากเพียงใด ตั้งแต่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุด และผลดังกล่าวนี้มี 2 ด้านด้วยกันคือ ผลทางบวก (Positive Effect) ซึ่งเป็นผลของการสื่อสารที่ผู้ส่งสารได้ตั้งเอาไว้และเป็นผลดีต่อผู้รับสารนั้น อีกทางหนึ่งก็

คือผลทางลบ (Negative Effect) เป็นผลของการสื่อสารที่ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ทั้งยังเกิดผลเสียต่อผู้รับสารไปพร้อมกัน

การสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นจากการสื่อสาร จึงเป็นผลของการสื่อสารที่บรรลุวัตถุประสงค์ โดยต้องผ่านกระบวนการวางแผน จัดทำโครงการการสื่อสารและประชาสัมพันธ์เป็นอย่างดี มีการศึกษากลุ่มเป้าหมาย จัดทำเนื้อหาของสารให้เป็นประโยชน์และน่าสนใจ มีการเลือกใช้สื่อได้อย่างถูกต้องเหมาะสม กำหนดช่วงเวลา ความถี่ อายุของสื่อให้เพียงพอ ผลของการสื่อสารที่เป็นที่พอใจนั้นคือการเกิดผลทางบวกและส่งผลดีต่อกลุ่มเป้าหมายซึ่งหมายถึงประสิทธิผลของการสื่อสารที่คืนนั่นเอง

5. ทฤษฎีความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์

ทฤษฎีการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ เป็นทฤษฎีที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อกับผู้รับสาร โดยแสดงให้เห็นว่าข่าวสารจากสื่อ โดยเฉพาะสื่อมวลชนมวลชน มิได้มีอิทธิพลกับผู้รับสารเสมอไป หากแต่ผู้รับสารเองที่เป็นตัวกำหนดอิทธิพลของข่าวสาร ถ้าผู้รับสารไม่แสวงหา ไม่เปิดรับข่าวสารหรือไม่ใช้ประโยชน์จากข่าวสาร ข่าวสารนั้นก็ไม่มีผลอะไรกับผู้รับสาร ข่าวสารนั้นจะมีผลก็ต่อเมื่อมีการเปิดรับจากผู้รับสาร หรือใช้ข่าวสารนั้นเพื่อสนองความพึงพอใจของตน เช่น เพื่อเป็นคนที่ทันสมัย เพื่อความรู้ เพื่อความบันเทิง ผู้รับสารตามทฤษฎีนี้จะเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น มีบทบาทในการแสวงหา หลีกเลี่ยง หรือทำการเลือกสรรที่จะเปิดรับข่าวสาร หรือเปิดรับสื่อตามความพึงพอใจของตนเอง (พีระ จิระ โสภณ, 2557)

แนวคิดหลักของทฤษฎีอธิบายว่าบุคคลจะเลือกใช้สื่อแตกต่างกันเพื่อสนองความต้องการ และความพึงพอใจของตนเอง การเลือกใช้สื่อหรือช่องทางทางการสื่อสารใดๆ เป็นพฤติกรรมที่ถูกชักจูงในให้เชื่อว่า สื่อนั้นจะทำหน้าที่ได้ตามที่ผู้ใช้สื่อแต่ละคนต้องการ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อการใช้สื่อ ของแต่ละบุคคลเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการอันเกิดจากพื้นฐานด้านจิตใจของบุคคลนั้นๆ และประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับจากสถานการณ์ทางสังคมของเขา แม้ว่าการใช้สื่อนั้นจะไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับความต้องการทุกๆด้านของมนุษย์ แต่อาจมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการข้อมูลข่าวสารบางอย่าง หรือเพื่อชดเชยบางสิ่งที่ขาดหายไป และหาไม่ได้ในขณะนั้น (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2542)

การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากสื่อ นั้น ผู้รับสารจำเป็นต้องมีความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่งจากสื่อก่อน จึงจะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจนั้นได้ แคทซ์ ได้แบ่งกลุ่มความต้องการไว้ดังนี้ (Katz D. and Kahn. R., 1996)

5.1 ความต้องการ หรือ Cognitive need ซึ่งหมายถึง ความต้องการที่ผู้รับสารใช้สื่อ และเปิดรับสื่อเพื่อที่จะได้รับความรู้ และข้อมูลต่างๆที่ตนเองสนใจ

5.2 การตอบสนองด้านความบันเทิง Affective need ซึ่งหมายถึงความต้องการที่ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อตอบสนองต่อความบันเทิงในทุกรูปแบบที่มีความสนใจ

5.3 การตอบสนองความต้องการด้านการสร้างความเชื่อมั่น Personal Integrative Need ซึ่งหมายถึงความต้องการของผู้รับสารที่ใช้สื่อเพื่อที่จะได้รับความเชื่อถือ ความมั่นใจ และสถานภาพอันเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงมาจากความต้องการซื้อที่ผ่านมา

5.4 การตอบสนองความต้องการด้านสังคม Social Integrative Need ซึ่งหมายถึงความต้องการของผู้รับสารที่ใช้สื่อเพื่อที่จะได้รับความเชื่อถือและสถานภาพอันเป็นที่ยอมรับกับครอบครัว และสังคม

5.5 การตอบสนองความต้องการด้านความเป็นส่วนตัว หรือผละสังคัม Escape Need ซึ่งหมายถึงการที่ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อหลีกเลี่ยงจากสภาพความเป็นจริงชั่วขณะ เช่นการใช้สื่อเพื่อเล่นเกมออนไลน์ซึ่งเป็นโลกเสมือนจริงที่ผู้ใช้สามารถกำหนดอะไรก็ได้

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้า ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมิน การวัดผลโครงการ การรับรู้ และการเลือกใช้สื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ในการสื่อสาร เพื่อให้เห็นถึงรูปแบบของการดำเนินการสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมาย การวัดผลของการสื่อสารจากโครงการต่างๆ พร้อมทั้งเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยค้นคว้า และวิเคราะห์แนวคิดจากการวิจัยพร้อมทฤษฎีต่างๆ โดยสามารถกล่าวสรุปได้ดังนี้

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (2554) ทำการศึกษา เรื่อง “การประเมินผลการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสำรวจพฤติกรรมประชาชน” ผลจากการวิจัย พบว่าทำให้ทราบถึงช่องทางในการประชาสัมพันธ์ที่สามารถทำให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคและภัยสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระดับความรู้ การป้องกันและควบคุมโรค และภัยสุขภาพที่ได้รับจากสื่อ นอกจากนี้ยังทราบถึงการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคและภัยสุขภาพ เปรียบเทียบผลของระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคและภัยสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ต่างๆ และภาพลักษณ์ของกรมควบคุมโรคในความคิดของประชาชน เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการวางแผนการดำเนินงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ของกรมควบคุมโรคต่อไป ผลการวิจัยพบว่า ในส่วนข้อมูลเชิงปริมาณ ประชาชนมีความรู้ดีในการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคต่างๆ แต่การปฏิบัติตัว

กลับไม่สูงตามระดับความรู้ดังนั้นการรณรงค์ด้วยการเผยแพร่ข่าวสารจึงต้องกระตุ้นประชาชนทุกกลุ่มให้เกิดการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคและภัยสุขภาพ และในส่วนของวิจัยเชิงคุณภาพพบแนวทางในการมีส่วนร่วมของชุมชนในรูปของชมรมที่จำแนกตามกลุ่มวัยต่างๆ โดยมีผู้ปฏิบัติการอย่างเจ้าหน้าที่ในรพ.สต.หรือสถานีอนามัย ที่มีอสม. เป็นแกนนำอย่างแข็งขันในการทำให้ประชาชนกลุ่มต่างๆ หันมาดูแลสุขภาพอย่างจริงจัง อสม. จึงเป็นตัวอย่างของกลุ่มเป้าหมายที่มีความรู้และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองรวมทั้งผู้อื่น การทำงานของ อสม. และ รพ.สต. ช่วยให้เกิดการรวมตัวเพื่อดูแลสุขภาพของกลุ่มวัยต่างๆ เช่น ชมรมออกกำลังกายที่ผลิตจากวัสดุที่ประดิษฐ์ขึ้นมาเองในท้องถิ่น อาทิกการทำสูดอากาศจากท่อพีวีซีการออกกำลังกายที่สถานประกอบการละเล่นท้องถิ่น เช่นรำเช็ง เหล่านี้นอกจากดีต่อสุขภาพแล้ว ยังเป็นก่อให้เกิดการมาพบปะแลกเปลี่ยนสังสรรค์ข่าวสารด้านสุขภาพอีกด้วย อย่างไรก็ตามพบว่าข่าวสารแพร่กระจายเร็วทำให้ประชาชนมีการป้องกันตัวได้ดีเช่น พฤติกรรมป้องกันไข้หวัดใหญ่ที่ผ่านมา ทำให้เกิดพื้นฐานการปฏิบัติตัวเพื่อการป้องกันได้แก่ การล้างมือ ประชาชนจะทราบและปฏิบัติตามเป็นอย่างดีแต่หากมีข่าวในแง่ไม่ดีเช่นการตายจากการฉีดวัคซีน กรมควบคุมโรคต้องเร่งระดมอย่างแข็งขันเพื่อให้ความเข้าใจผิดที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว รวมทั้งคาดการณ์สถานการณ์อันไม่คาดฝันที่อาจเกิดขึ้นขณะทำการเผยแพร่ข่าวสาร โรคและภัยสุขภาพอย่างเป็นเชิงรุกด้วย

กองพัฒนาศักยภาพผู้บริหารโรค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง “การประเมินผล โครงการรณรงค์อย่าหลงเชื่อง่าย ปิงปองประมาณ พ.ศ. 2555” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูลด้าน ต่าง ๆ เช่น ข้อมูลด้านชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่าง การรับรู้ข่าวสารการเผยแพร่ในโครงการรณรงค์ อย่าหลงเชื่อง่าย ปิงปองประมาณ พ.ศ.2555 ความสามารถในการจำแนกลักษณะโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ ที่หลอกลวงประชาชน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ในโครงการ อย่าหลงเชื่อง่ายกับการจำแนกลักษณะการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพที่หลอกลวง และเพื่อประเมินประสิทธิผลโครงการอย่าหลงเชื่อง่าย ปิงปองประมาณ พ.ศ. 2555 ผลการวิจัยพบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้สื่อที่เผยแพร่ในโครงการรณรงค์อย่าหลงเชื่อง่ายปิงปองประมาณ พ.ศ. 2555 คิดเป็นร้อยละ 88.3 รายการที่เผยแพร่ตามโครงการอย่าหลงเชื่อง่ายปิงปองประมาณ พ.ศ. 2555 ที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ อันดับแรกคือ สกู๊ปทางนิตยสาร เรื่อง “กาแพ่ช่วยหุ่นเพียวจริงหรือ” คิดเป็นร้อยละ 59.2 (2) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถแยกแยะลักษณะโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพที่โอ้อวดเกินจริงได้อย่างถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 83.5 รายการที่กลุ่มตัวอย่างสามารถแยกแยะได้ว่าเป็นข้อความโฆษณาที่โอ้อวดเกินจริงเป็นอันดับแรกคือ ข้อความโฆษณา “ครีมรักษาฝ้า กระ จุดด่างดำรับประกัน 7 วันเห็นผล” คิดเป็นร้อยละ 93.0 และการตัดสินใจเลือกซื้อ เลือกใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพ หากทราบว่า

ผลิตภัณฑ์สุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างสนใจจะเลือกซื้อหรือใช้นั้นมีการโฆษณาโอ้อวดเกินจริง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 85.9-94.0 จะไม่ซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพนั้น โดยเฉพาะเครื่องมือแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 94.0 (3) ความสามารถในการแจกลักษณะโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพที่หลอกลวงของกลุ่มตัวอย่างขึ้นอยู่กับความรู้ข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ในโครงการรณรงค์อย่าหลงเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพทางสถิติที่ระดับ .05 (4) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 82.7 ต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร และกิจกรรมในโครงการรณรงค์อย่าหลงเชื่อต่อไป

จิตสวาท ปาละสิงห์ (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การเปิดรับสื่อและภาพลักษณ์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในทัศนะของประชาชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี” เพื่อศึกษาถึง ลักษณะประชากรศาสตร์ การเปิดรับ และรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ นั้น มีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาในสื่อประชาสัมพันธ์หรือไม่ ผลวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน ทำให้มีทัศนะต่อภาพลักษณ์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาแตกต่างกัน และของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกระดับปานกลางในทัศนะของกลุ่มตัวอย่าง

วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์ (2556) ทำการศึกษาเรื่อง “อิทธิพลของการรับรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วม ที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามระบบคุณภาพภายใน” เพื่อศึกษาถึง การรับรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ที่มีต่อระบบคุณภาพภายในและอิทธิพลของการรับรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในระบบคุณภาพภายใน ที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามระบบ ผลการวิจัยพบว่า ระดับการรับรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในระดับคุณภาพภายในอยู่ในระดับมาก มีระดับการดำเนินงานและประสิทธิภาพในการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด ตัวแปรที่ศึกษามีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก สามารถนำไปศึกษาหาความสัมพันธ์กันได้

รัฐ กันภัย (2558) ทำการศึกษาถึง “การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาท้องถิ่นในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันออกเฉียง” เพื่อศึกษาการรับรู้ข่าวสาร การมีส่วนร่วมของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันออกเฉียง ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับรู้ข่าวสารกับการพัฒนาท้องถิ่นฯ และ ศึกษาปัจจัยการรับรู้ข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาท้องถิ่นฯ ผลการวิจัยพบว่า (1) ประชาชนในองค์การ

บริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนามากที่สุด และมีการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มากที่สุด (2) ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง มีความสัมพันธ์ทางบวกทุกตัวและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุดคือสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา และตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลน้อยที่สุด คือ การรับรู้ข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต และ (3) การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่างมีค่าอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 54.9

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลการสื่อสารที่เกิดขึ้นในโครงการกฤษฎีกาสัญจรจากผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร ซึ่งผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม นำแนวคิด ทฤษฎีทางการสื่อสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผลงานการศึกษา ตำรา มาเป็นกรอบแนวคิด และสำรวจข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์และประมวลผล โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ของสถาบันระดับอุดมศึกษาที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 2 มหาวิทยาลัย ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยรังสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น 357 คน (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, กรม. โครงการกฤษฎีกาสัญจร สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2558.)

ตารางที่ 3.1 รายชื่อมหาวิทยาลัยและจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรประจำปีงบประมาณ 2559

มหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรประจำปีงบประมาณ 2559	จำนวนนักศึกษา (คน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	225
มหาวิทยาลัยรังสิต	132
รวม	357

ที่มา: รายงานผลการจัดโครงการกฤษฎีกาสัญจรประจำปีงบประมาณ 2559 โดย ส่วนช่วย
อำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง การวิจัยนี้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie & Morgan การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ Robert V. Krejcie แห่งมหาวิทยาลัย Minisota และ Earyle W. Morgan แห่งมหาวิทยาลัย Texas (1970 : 608-609) ได้สร้างตารางขนาดประชากรและขนาดกลุ่มตัวอย่างขึ้นมา เพื่อให้ผู้ศึกษาสามารถเลือกขนาดของกลุ่มตัวอย่างของงานศึกษาไปใช้ได้

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan

จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
10	10	220	140	1200	291
15	14	230	144	1300	297
20	19	240	148	1400	302
25	24	250	152	1500	306
30	28	260	155	1600	310
35	32	270	159	1700	313
40	36	280	162	1800	317
45	40	290	165	1900	320
50	44	300	169	2000	322
55	48	320	175	2200	327
60	52	340	181	2400	331
65	56	360	186	2600	335
70	59	380	191	2800	338
75	63	400	196	3000	341
80	66	420	201	3500	346
85	70	440	205	4000	351
90	73	460	210	4500	354
95	76	480	214	5000	357
100	80	500	217	6000	361
110	86	550	226	7000	364
120	92	600	234	8000	367
130	97	650	242	9000	368
140	103	700	248	10000	370
150	108	750	254	15000	375

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

จำนวน ประชากร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวน ประชากร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวน ประชากร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง
160	113	800	260	20000	377
170	118	850	265	30000	379
180	123	900	269	40000	380
190	127	950	274	50000	381
200	132	1000	278	75000	382
210	136	1100	285	100000	384

ที่มา: Robert V. Krejcie and Eayrle W. Morgan. Educational and Psychological Measurement, 1970 : 608-609)

จากตารางที่ 3.2 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบจากจำนวนนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 357 คนนั้น จะได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 186 คน

1.3 การสุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนทั้งแบบแบ่งชั้น และแบบแบบโควต้า (Quota sampling) โดยเลือกตัวอย่าง 2 มหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจำนวน 117 ตัวอย่างจากประชากร 225 คน คิดเป็นร้อยละ 52 และมหาวิทยาลัยรังสิตจำนวน 69 คน จาก 132 คน คิดเป็นร้อยละ 52 ได้ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้รวม 186 ตัวอย่าง

2. ตัวแปรในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้กำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independence variables) ประกอบด้วย

2.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ปีการศึกษา มหาวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่

2.1.2 ความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แก่ รู้จัก รู้จักบ้าง ไม่รู้จัก
เลย

2.1.3 เนื้อหาในการสื่อสาร ได้แก่

- 1) เรื่องสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, หน้าที่ การร่างกฎหมาย
- 2) เรื่องเส้นทางวิชาชีพนักกฎหมาย
- 3) เรื่องการติดต่อสื่อสารกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

2.1.4 รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่

- 1) สื่อต่างๆ ที่ใช้ในโครงการกฤษฎีกาสัญจร
- 2) เนื้อหาการสื่อสารหัวข้อต่างๆ ในโครงการกฤษฎีกาสัญจร
- 3) วิทยากรที่บรรยาย
- 4) กิจกรรมการสื่อสารต่างๆ ในโครงการกฤษฎีกาสัญจร

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent variables) ประกอบด้วย

2.2.1 ระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสาร ได้แก่

- 1) ความรู้เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- 2) ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าด้านวิชาชีพ
- 3) ความรู้เกี่ยวกับช่องทางการติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการ

กฤษฎีกา

2.2.2 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกา

สัญจร ได้แก่

- 1) ความพึงพอใจต่อสื่อที่ใช้ในโครงการกฤษฎีกาสัญจร
- 2) ความพึงพอใจต่อโครงการกฤษฎีกาสัญจร
- 3) ความพึงพอใจต่อทีมวิทยากรที่ทำการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกา

สัญจร

- 4) ความพึงพอใจต่อการบรรยายในโครงการกฤษฎีกาสัญจร

2.2.3 ข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่าง ของโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่มีต่อการจัด
โครงการ โดยสามารถแทนค่าของตัวแปรและแสดงความเชื่อมโยงกันได้

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้ศึกษาได้ศึกษาและทบทวนตำรา ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเอกสารต่างๆ และสร้างแบบสอบถามขึ้นมา โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ซึ่งมีคุณลักษณะ ดังนี้

3.1 ส่วนที่ 1 ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อคำถามในส่วนที่ 1 นี้เป็นแบบกำหนดให้ตอบ (Check List) ประกอบด้วย 4 ข้อถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปีการศึกษา และมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษา และความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งเป็นคำถามปลายปิด และกำหนดให้เลือกตอบได้เพียง 1 คำตอบ

3.2 ส่วนที่ 2 ได้แก่ ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจร คำถามส่วนนี้เป็นแบบทดสอบที่วัดระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจากการสื่อสารผ่านโครงการกฤษฎีกาสัญจรในรูปแบบและเนื้อหาต่างๆ ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา บทบาท ภารกิจ หน้าที่ของสำนักงานฯ กระบวนการร่างกฎหมายและให้ความเห็นทางกฎหมาย ช่องทางการติดต่อสื่อสารกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และความก้าวหน้าของผู้เรียนนิติศาสตร์ให้แก่ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ โดยมีแบบสอบถามจำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร 3 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระดับความรู้จากคะแนนการทดสอบ

0 – 5 คะแนน ระดับรู้น้อย

6 – 10 คะแนน ระดับรู้อานกลาง

11 – 15 คะแนน ระดับรู้มาก

3.3 ส่วนที่ 3 ได้แก่ ระดับความพึงพอใจต่อการสื่อสารรูปแบบต่างๆในโครงการกฤษฎีกาสัญจร ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นในคุณลักษณะของการสื่อสารรูปแบบต่างๆในโครงการกฤษฎีกาสัญจร ซึ่งประกอบด้วย การบรรยาย วิดิทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ กิจกรรมการบรรยาย/อภิปราย สื่อประกอบการบรรยายเพื่อวัดว่า กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจในรูปแบบและวิธีการสื่อสารดังกล่าวเพียงใด โดยกำหนดคำถามให้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 ข้อถาม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

3 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจ

2 คะแนน หมายถึง ไม่พึงพอใจ

1 คะแนน หมายถึง ไม่พึงพอใจอย่างมาก

การแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลโดยอิงเกณฑ์หาค่าเฉลี่ย เมื่อทำการวิเคราะห์แปลผลและกำหนดระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ซึ่งมีช่วงกว้างเท่า ๆ กัน และสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

ดังนั้นการแปลผลคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมาตราวัดแบบอันตรภาคหรือแบบช่วง (Interval Scale) มีเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ระดับความคิดเห็น

1.00 – 1.80 ไม่พึงพอใจเลย

1.81 – 2.60 ไม่น่าพึงพอใจ

2.61 – 3.40 มีความพึงพอใจ

3.41 – 4.20 มีความพึงพอใจมาก

4.21 – 5.00 มีความพึงพอใจมากที่สุด

3.4 ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด

4. การทดสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้ศึกษาได้ทำการการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. การหาค่าความตรง (Validity) เครื่องมือวัดต้องสามารถวัดในสิ่งที่ผู้ศึกษาต้องการได้อย่างตรงประเด็นและครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยผู้ศึกษานำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) และเพื่อตรวจสอบแก้ไขให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากการศึกษาค้นคว้าอิสระในเรื่อง “ประสิทธิผลของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร” ครั้งนี้ ได้กำหนดผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงของแบบประเมิน 3 คน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญและเกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการกฤษฎีกาสัญจร และมีมุมมองที่เป็นประโยชน์สำหรับการตรวจสอบความตรงของข้อคำถามดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 คุณชุติมา ใหญ่ไฉย ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนช่วยอำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์ (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ) เป็นผู้ที่มีส่วนในการวางแผนการดำเนินการประชาสัมพันธ์ กำหนดงบประมาณ และกลุ่มเป้าหมายของโครงการกฤษฎีกาสัญจร โดยให้มีความสอดคล้องกับงบประมาณและวัตถุประสงค์ทางการสื่อสารของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 คุณฐิตาพร ประยุง ดำรงตำแหน่งนักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ เป็นผู้ดำเนินโครงการ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ ดำเนินการรูปแบบการสื่อสารต่างๆ ติดต่อประสานงาน ดำเนินโครงการกฤษฎีกาสัญจรรวมถึงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการจนโครงการฯ แล้วเสร็จ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 คุณยงยุทธ ภูประดับกฤต ดำรงตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ เป็นผู้ที่ดำเนินการสื่อสารสู่กลุ่มเป้าหมาย ควบคุมวิทยากรในทีมต่างๆ มีประสบการณ์และความรู้ในเนื้อหาที่ทำการสื่อสารและประสบการณ์ในการสื่อสาร ถ่ายทอด กลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์

จากการพิจารณาแบบทดสอบของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยมีเกณฑ์การประเมินแบบทดสอบคือ ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าแบบทดสอบแต่ละข้อด้วยเกณฑ์และการแปลผล ดังนี้

ผ่าน มีค่าเท่ากับ 1

ไม่แน่ใจ มีค่าเท่ากับ 0

ไม่ผ่าน มีค่าเท่ากับ -1

แปลผลความเห็นการพิจารณาความตรงของแบบทดสอบจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านเป็นตัวเลขตามเกณฑ์ข้างต้น จากนั้นนำมารวมกันเป็นผลรวมของแต่ละข้อ โดยการให้ผลความตรงของคะแนนข้อคำถามแต่ละข้อมีดังนี้

ผลคะแนน 1 มีค่าเท่ากับ ผ่าน

ผลคะแนน 0.66 มีค่าเท่ากับ ผ่าน

ผลคะแนนต่ำกว่า 0.66 มีค่าเท่ากับ ไม่ผ่าน และต้องแก้ไขข้อคำถามนั้น

จากผลการแปลค่าความตรงแบบทดสอบที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน พบว่า

แบบทดสอบส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลและความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นข้อคำถาม 4 ข้อ ผลคะแนนจากการแปลค่าเท่ากับ 1 ทั้ง 4 ข้อ มีค่าเท่ากับผ่าน

แบบทดสอบส่วนที่ 2 เป็นข้อคำถามเพื่อศึกษาถึงความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร จำนวน 15 ข้อ พบว่า ผลจากการแปลค่าเท่ากับ 1 จำนวน 11 ข้อ มี

ค่าเท่ากับผ่าน คือ ข้อที่ 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 11, 13, 14 และ 15 โดยมีข้อคำถามที่มีผลแปลค่าเท่ากับ 0.66 จำนวน 4 ข้อ มีค่าเท่ากับผ่าน คือ ข้อที่ 4, 5, 10 และ 12

แบบทดสอบส่วนที่ 3 เป็นข้อคำถามเพื่อศึกษาถึงระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร ที่มีต่อการสื่อสารของโครงการ เป็นข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ พบว่า ผลการแปลค่าเท่ากับ 1 จำนวน 12 ข้อ มีค่าเท่ากับผ่าน คือ ข้อที่ 1, 2, 3, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19 และ 20 โดยผลการแปลค่าที่ 0.66 จำนวน 3 ข้อ มีค่าเท่ากับผ่าน คือ ข้อที่ 4, 7 และ 15

2. การหาค่าความเที่ยง (Reliability) เครื่องมือต้องสามารถวัดตัวแปรได้อย่างคงเส้นคงวา เกิดผลคงที่ แน่นนอน ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามบุคคลผู้เก็บข้อมูล เวลา และสถานที่ สามารถวัดซ้ำได้โดยไม่แปรเปลี่ยน โดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบ (Tryout) กับนักศึกษาที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามากที่สุดจำนวน 30 คนเพื่อทดสอบความเข้าใจและหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ โดยมีผลดังนี้

ตารางที่ 3.3 ตารางข้อมูลสรุปแบบสอบถามที่ทำการทดสอบความเที่ยง

ข้อมูล	จำนวนแบบสอบถาม (N)	ร้อยละ(%)
จำนวนข้อมูล (Case valid)	30	100.00
ข้อมูลภายนอก (Excluded)	0	0
ผลรวม	30	100.00

จากตารางที่ 3.3 แสดงตารางข้อมูลสรุปแบบสอบถามที่ทำการทดสอบความเที่ยงที่ใช้ในการทดสอบหาค่าความเที่ยงจากจำนวนข้อสอบทั้งหมด 30 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 3.4 ตารางค่าความเที่ยงจากข้อคำถามที่ทำการทดสอบ

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	จำนวนข้อคำถาม
0.95	20

จากตารางที่ 3.4 แสดงค่าความเที่ยงจากข้อคำถามที่ทำการทดสอบนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's reliability

coefficient alpha) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีการของครอนบัค ได้ค่า 0.95 ซึ่งหมายความว่า เป็นแบบทดสอบที่ผ่านเกณฑ์ มีค่าความเที่ยงสูง สามารถนำไปเก็บข้อมูลได้

ตารางที่ 3.5 ค่าความยากของแบบทดสอบ

ค่าความยากของแบบทดสอบเฉลี่ย	จำนวนข้อคำถาม
0.693	15

จากตารางที่ 3.5 แสดงค่าความยากของแบบทดสอบความยากง่าย เนื้อหาที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้ตอบ โดยมีค่าค่าความยากของแบบทดสอบเฉลี่ยอยู่ที่ 0.693 ซึ่งหมายความว่า ความยาก – ง่ายของแบบทดสอบนั้นอยู่ในเกณฑ์ เหมาะกับความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง สามารถนำไปเก็บข้อมูลได้

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเพื่อขอหนังสือจากคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามไปยังมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 2 มหาวิทยาลัย ซึ่งมีนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. มหาวิทยาลัยรังสิต
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

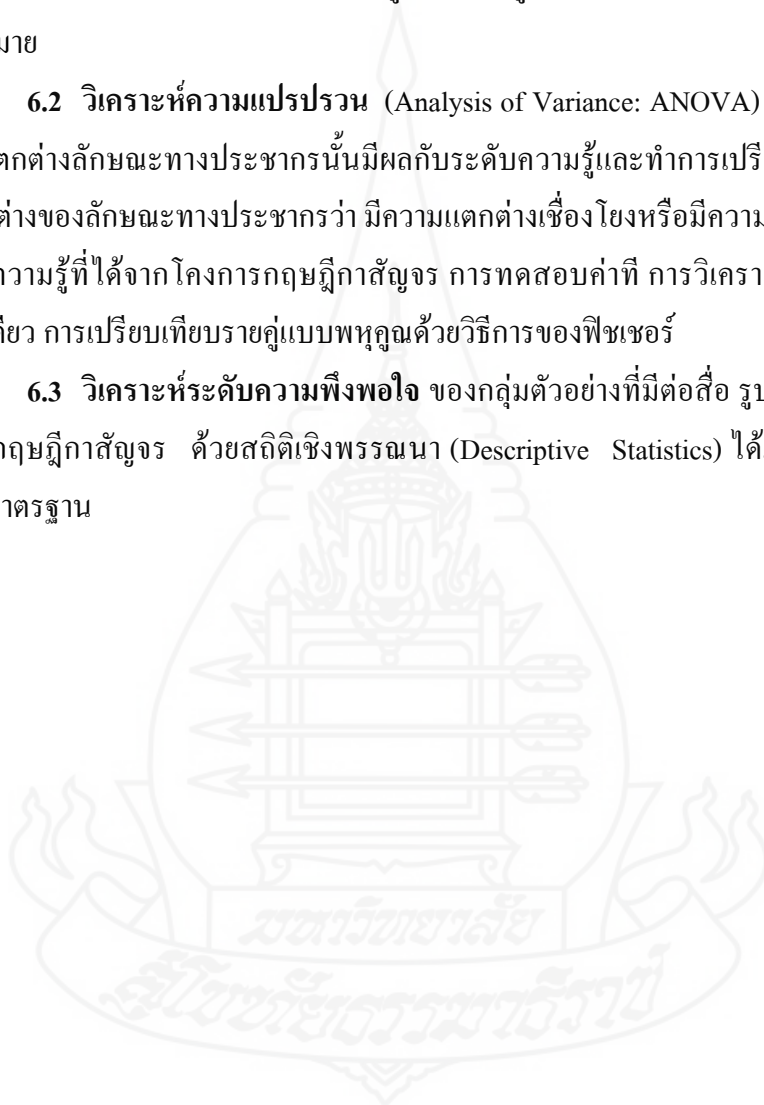
ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยเป็นผู้ทอดแบบสอบถามและชี้แจงข้อคำถามในแต่ละส่วน รวมถึงอธิบายให้ผู้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย อธิบายถึงวิธีตอบแบบสอบถาม โดยนักศึกษา/เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยนั้นๆ เป็นผู้เก็บแบบสอบถาม/ข้อมูลจากผู้ตอบ และนัดหมายผู้ศึกษาเพื่อรับแบบสอบถามที่ได้ดำเนินการแล้วเสร็จคืนหรือจัดส่งให้ผู้ศึกษาทางพัสดุไปรษณีย์ โดยผู้ศึกษาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยคัดเลือกรูปแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้ แล้วจึงจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงสถิติพรรณนา(Descriptive Statistics) ซึ่งจะอธิบายข้อมูลในรูปของ จำนวน ค่าร้อยละ ที่เป็นลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ ชั้นปี มหาวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่และความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาของกลุ่มเป้าหมาย

6.2 วิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA) เพื่อทำการวิเคราะห์ถึงความแตกต่างลักษณะทางประชากรนั้นมีผลกับระดับความรู้และทำการเปรียบเทียบกันระหว่างความแตกต่างของลักษณะทางประชากรว่า มีความแตกต่างเชิงयोगหรือมีความสัมพันธ์กันอย่างไรกับระดับความรู้ที่ได้จากโครงการกฤษฎีกาสัญจร การทดสอบค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว การเปรียบเทียบรายคู่แบบพหุคูณด้วยวิธีการของฟิชเชอร์

6.3 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่อ รูปแบบการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจร ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง“ประสิทธิผลของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร” ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารและความพึงพอใจที่มีต่อการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรจากกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร โดยมีผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตาม เพศ ปีการศึกษา มหาวิทยาลัย และความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยแจกแจงเป็นจำนวนและค่าร้อยละ

ตารางที่ 4.1 แสดงผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร จำแนกตาม เพศ ปีการศึกษา มหาวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่และความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ	ชาย	85	45.70
	หญิง	101	54.30
	รวม	186	100.00
ปีการศึกษา	ชั้นปีที่ 1	0	0.00
	ชั้นปีที่ 2	59	31.72
	ชั้นปีที่ 3	75	40.32
	ชั้นปีที่ 4	52	27.96
	รวม	186	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยรังสิต	66	35.48
	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	120	64.52
รวม		186	100.00
การรู้จักสำนักงาน			
คณะกรรมการกฤษฎีกา มาก่อน	รู้จักมาก	55	29.57
	รู้จักปานกลาง	98	52.69
	ไม่รู้จักเลย	33	17.74
รวม		186	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าลักษณะทางประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 54.30 และเพศชายร้อยละ 45.70 เมื่อจำแนกลักษณะทางประชากรเป็นระดับชั้นปีการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 40.32 รองลงมาเป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 31.72 ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 27.96 ทั้งนี้ไม่มีนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่พบว่าเป็นนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คิดเป็นร้อยละ 64.52 และมหาวิทยาลัยรังสิต คิดเป็นร้อยละ 35.48 และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มด้วยการรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามาก่อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามาก คิดเป็นร้อยละ 29.57 กลุ่มตัวอย่างที่รู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 52.69 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามาก่อนเลย คิดเป็นร้อยละ 17.74

ตอนที่ 2 ระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสาร

เนื้อหาการสื่อสารเป็นหัวข้อต่างๆ ในการบรรยาย/อภิปราย โดยระดับความรู้วัดจากผลคะแนนที่ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ความแตกต่างในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลักษณะทางประชากรนั้นมีผลกับระดับความรู้ ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยตารางระดับคะแนนวัดค่าความรู้ตามหัวข้อการสื่อสารได้ดังนี้

2.1 จำนวนผู้ทำแบบทดสอบ: จำนวนผู้ตอบแบบทดสอบเกี่ยวกับการสื่อสารของผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรจำแนกตามหัวข้อการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจร

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบทดสอบของกลุ่มตัวอย่างในโครงการกฤษฎีกาสัญจรจำแนกตามหัวข้อการสื่อสาร

ข้อคำถาม	จำนวนตอบถูก	ร้อยละ
1. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาสังกัดหน่วยงานใด	99	53.23
2. ข้อใดไม่ใช่บทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	169	90.86
3. เว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีชื่อว่าอย่างไร	142	76.34
4. เส้นทางอาชีพด้านกฎหมายใด ที่ไม่ได้มีบรรยายไว้ในโครงการกฤษฎีกาสัญจร	125	67.86
5. โครงการกฤษฎีกาสัญจร เริ่มจัดมาตั้งแต่ปีใด	85	45.70
6. ข้อใดคือ “คำนิยาม” ในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ตั้งเอาไว้	92	49.46
7. ข้อใดไม่ใช่พันธกิจของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	135	72.58
8. บุคคลหรือหน่วยงานใดสามารถขอความคิดเห็นด้านกฎหมายจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้	56	30.11
9. ข้อใดไม่ใช่หัวข้อการบรรยายในโครงการกฤษฎีกาสัญจร	167	89.78
10. ข้อใดไม่ใช่หนึ่งในขั้นตอนการสอบบรรจุเป็นข้าราชการตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกา	141	75.81
11. ข้อใดไม่ใช่ช่องทางในการเข้ารับราชการในตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกา	44	23.66
12. ข้อใดไม่ใช่สื่อในการเผยแพร่ที่ใช้ในกิจกรรมโครงการกฤษฎีกาสัญจร	165	88.71
13. ข้อใดไม่ใช่ภาพลักษณ์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	169	90.86
14. ข้อใดที่นิสิต/นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ สามารถใช้ประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในเส้นทางวิชาชีพของตัวเองได้	150	80.65

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบข้อความถูก ซึ่งเป็นข้อความวัดระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร พบว่า คำถามข้อที่ 15 เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างตอบได้ถูกต้องมากที่สุดร้อยละ 96.77 รองลงมาเป็นข้อที่ 2 และข้อที่ 13 กลุ่มตัวอย่างตอบถูกต้องเป็นร้อยละ 90.86 และกลุ่มตัวอย่างตอบถูกน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 23.66 รองลงมาเป็นคำถามข้อที่ 8 มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 30.11

2.2 ระดับคะแนนที่ได้ของกลุ่มตัวอย่าง: จากแบบทดสอบเพื่อวัดระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจากโครงการกฤษฎีกาสัญจรนั้น เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้อยู่ในเกณฑ์ใด จึงพิจารณาจากตารางที่ 4.3 กับค่าคะแนนของแต่ละข้อ และตารางที่ 4.4 เพื่อเป็นเกณฑ์วัดระดับความรู้จากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร

ตารางที่ 4.3 แสดงระดับคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง โครงการกฤษฎีกาสัญจร

ระดับคะแนน	จำนวนตอบถูก(คน)	ร้อยละ
1	0	0
2	1	0.53
3	2	1.07
4	1	0.53
5	1	0.53
6	6	3.22
7	8	4.30
8	16	8.60
9	18	9.67
10	41	22.04
11	24	12.90
12	46	24.73
13	14	7.52
14	8	4.30
15	0	0
รวม	186	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 186 คนที่ทำแบบทดสอบเพื่อวัดระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร สามารถทำค่าคะแนนได้ที่ระดับ 12 คะแนนมีจำนวนคนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 24.73 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาก รองลงมาเป็นค่าคะแนน 10 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 22.04 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยมีระดับคะแนนที่ 2, 4 และ 5 คะแนนที่มีกลุ่มตัวอย่างทำได้น้อยคนที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.53 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์น้อย

ตารางที่ 4.4 แสดงระดับความรู้ที่ได้จากการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง โครงการกฤษฎีกาสัญจร

ระดับคะแนน	การแปลผล	จำนวนตอบถูก	ร้อยละ
1 – 5 คะแนน	น้อย	5	2.68
6 – 10 คะแนน	ปานกลาง	89	47.84
11 – 15 คะแนน	มาก	92	49.46
การแปลผลรวม	มาก	186	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน 186 คนที่ทำแบบทดสอบเพื่อวัดระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรนั้นมีระดับความรู้ที่อยู่ในเกณฑ์มาก มีจำนวนมากที่สุดโดยคิดเป็นร้อยละ 49.46 รองลงมาอยู่ในเกณฑ์ปานกลางคิดเป็นร้อยละ 47.84 และผู้เข้าร่วมโครงการอยู่ในเกณฑ์น้อยมีจำนวนน้อยที่สุด คือคิดเป็นร้อยละ 2.68

2.3 ระดับความรู้ที่ได้รับ ระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างจากหัวข้อการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจร

จากแบบทดสอบวัดระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างโครงการกฤษฎีกาสัญจรและการพิจารณาค่าสถิตินั้นทำให้ได้ทราบถึงผลของการสื่อสาร โดยมีเกณฑ์วัดดังนี้

0 – 1 คะแนน ระดับความรู้น้อยที่สุด

2 คะแนน ระดับความรู้น้อย

3 คะแนน ระดับความรู้ปานกลาง

4 คะแนน ระดับความรู้มาก

5 คะแนน ระดับความรู้มากที่สุด

เมื่อพิจารณาถึงระดับความรู้ของผู้เข้าร่วมโครงการตามหัวข้อการสื่อสารต่างๆ ในโครงการกฤษฎีกาสัญจร สามารถอธิบายได้ดังนี้

2.3.1 ระดับความรู้ที่ได้รับ จากการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรในหัวข้อ “เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา”

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารในหัวข้อเรื่อง “เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา”

ระดับคะแนน	การแปลผล(ระดับความรู้)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
0-1 คะแนน	น้อยที่สุด	7	3.76
2 คะแนน	น้อย	32	17.20
3 คะแนน	ปานกลาง	47	23.65
4 คะแนน	มาก	45	24.19
5 คะแนน	มากที่สุด	55	29.56
ระดับคะแนนโดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.57 อยู่ในเกณฑ์ มาก			

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารในหัวข้อ “เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา” โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 29.56 รองลงมาคือระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 23.65 โดยมีจำนวนน้อยที่สุดอยู่ที่เกณฑ์น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.76

ตารางที่ 4.6 แสดงระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารในหัวข้อเรื่อง “ความก้าวหน้าทางวิชาชีพของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์”

ระดับคะแนน	การแปลผล(ระดับความรู้)	จำนวนตอบถูก	ร้อยละ
0-1 คะแนน	น้อยที่สุด	6	3.22
2 คะแนน	น้อย	21	11.29
3 คะแนน	ปานกลาง	62	33.33
4 คะแนน	มาก	76	40.86
5 คะแนน	มากที่สุด	21	11.29
ระดับคะแนนโดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.44 อยู่ในเกณฑ์ มาก			

จากตารางที่ 4.6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารในเรื่อง “ความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้ศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์” โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.44 ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาก คิดเป็นร้อยละ 40.86 รองลงมาคือปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.33 และจำนวนน้อยที่สุดเป็นอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.22

ตารางที่ 4.7 แสดงระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารในหัวข้อเรื่อง “ช่องทางติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา”

ระดับคะแนน	การแปลผล(ระดับความรู้)	จำนวนตอบถูก	ร้อยละ
0-1 คะแนน	น้อยที่สุด	11	5.91
2 คะแนน	น้อย	24	12.09
3 คะแนน	ปานกลาง	61	32.79
4 คะแนน	มาก	75	40.32
5 คะแนน	มากที่สุด	15	8.06

ระดับคะแนนโดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.31 อยู่ในเกณฑ์ มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารในเรื่อง “ช่องทางติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา” โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.31 โดยส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาก คิดเป็นร้อยละ 40.32 รองลงมาคือปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.79 และจำนวนน้อยที่สุดอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.91

ตารางที่ 4.8 แสดงระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามหัวข้อการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัจจร

หัวข้อการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัจจร	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	3.57	1.25	มาก
2. ความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้ศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์	3.44	0.97	มาก
3. ช่องทางติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	3.31	1.03	ปานกลาง
รวม	10.32	2.23	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการรณศึกษาวิจัย โดยเฉลี่ยนั้นแปลผลอยู่ในเกณฑ์ที่มากด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 10.32 โดยมีหัวข้อการสื่อสารในเรื่องเกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการรณศึกษานั้นกลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้มากที่สุด ที่ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.57 รองลงมาเป็นหัวข้อความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้ศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.44 และหัวข้อช่องทางการติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการรณศึกษานั้น กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ที่น้อยที่สุดจากการแปลผลที่ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.31

ตารางที่ 4.9 แสดงระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการรณศึกษาวิจัย จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

คะแนน		0-5 คะแนน(ร้อยละ)	6-10 คะแนน (ร้อยละ)	11-15 คะแนน (ร้อยละ)
เพศ	ชาย	3(3.52)	46(54.11)	36(42.36)
	หญิง	2(1.98)	43(42.57)	56(55.44)
ปีการศึกษา	ชั้นปีที่ 1	0(0)	0(0)	0(0)
	ชั้นปีที่ 2	2(0.33)	29(49.15)	28(47.45)
	ชั้นปีที่ 3	2(2.66)	32(42.66)	41(54.66)
	ชั้นปีที่ 4	1(1.92)	28(53.84)	23(44.23)
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัย	1(1.49)	16(23.88)	50(74.62)
	รังสิต			
	มหาวิทยาลัยราช	4(3.33)	73(60.83)	43(35.83)
	ภัฏสวนสุนันทา			

จากตารางที่ 4.9 พบว่าระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการรณศึกษาวิจัยตามลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าเพศชายมีระดับความรู้ในเกณฑ์ปานกลางมากที่สุด จำนวน 46 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 54.11 ขณะที่เพศหญิงมีระดับความรู้ที่อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด จำนวน 56 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 55.44 เมื่อพิจารณาที่ระดับชั้นปีการศึกษา พบว่าชั้นปีที่ 2 มีระดับความรู้ที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลางมากที่สุด จำนวน 29 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 49.15 ระดับชั้นปี

ที่ 3 มีระดับความรู้ที่อยู่ในเกณฑ์ มากมากที่สุด จำนวน 41 หรือคิดเป็นร้อยละ 54.66 และระดับชั้นปีที่ 4 มีระดับความรู้ที่อยู่ในเกณฑ์ ปานกลางมากที่สุด จำนวน 28 หรือคิดเป็นร้อยละ 53.84 และเมื่อพิจารณาที่มหาวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่พบว่า กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรังสิตมีระดับความรู้ที่อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด จำนวน 50 หรือคิดเป็นร้อยละ 74.62 และกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีระดับความรู้ที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลางมากที่สุด จำนวน 73 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 60.8

ตารางที่ 4.10 แสดงระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร จำแนกตามความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คะแนน	0-5 คะแนน (ร้อยละ)	6-10 คะแนน (ร้อยละ)	11-15 คะแนน (ร้อยละ)	
ความรู้จัก	รู้จักมาก	1(1.81)	25(45.45)	29(52.72)
	รู้จักปานกลาง	0(0)	37(37.75)	61(62.24)
	ไม่รู้จักเลย	4(12.12)	27(81.18)	2(6.06)

จากตารางที่ 4.10 พบว่าระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร จำแนกตามความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้จักมีระดับความรู้ในเกณฑ์มากที่สุด จำนวน 29 หรือคิดเป็นร้อยละ 52.72 กลุ่มตัวอย่างที่รู้จักบ้างมีความรู้ในเกณฑ์มากที่สุด จำนวน 61 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.24 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รู้จักเลย มีระดับความรู้ที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลางมากที่สุด จำนวน 27 หรือคิดเป็นร้อยละ 81.18

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อรูปแบบการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร

ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่มีในข้อคำถามของแบบทดสอบ

ตารางที่ 4.11 ระดับความพึงพอใจต่อการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร

ความพึงพอใจต่อโครงการ กฤษฎีกาสัญจร	ระดับความพึงพอใจ					X	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
ด้านที่ 1 ความพึงพอใจต่อนโยบายของการบรรยาย								
1.ความพึงพอใจของท่านต่อ เนื้อหาการบรรยายใน โครงการกฤษฎีกาสัญจร	54 (29.03)	100 (53.76)	32 (17.20)	0	0	4.12	0.67	มาก
สรุประดับความพึงพอใจต่อ เนื้อหา						4.12	0.67	มาก
ด้านที่ 2 ความพึงพอใจต่อวิทยากร								
2.ความพึงพอใจของท่านต่อ การบรรยาย/อภิปรายของ วิทยากรที่มอบหมาย ภารกิจ ของสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา	67 (36.02)	98 (52.68)	21 (11.29)	0	0	4.25	0.64	มาก ที่สุด
3.ความพึงพอใจของท่านต่อ การบรรยาย/อภิปรายของ วิทยากรที่มีความก้าวหน้า ด้านวิชาชีพนิติศาสตร์	76 (40.86)	88 (47.31)	22 (11.82)	0	0	4.29	0.67	มาก ที่สุด
4.ความพึงพอใจของท่านต่อ การบรรยาย/อภิปรายของ วิทยากรที่มช่องทางทาง ติดต่อกับสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา	75 (40.32)	92 (49.46)	19 (10.21)	0	0	4.30	0.65	มาก ที่สุด
สรุประดับความพึงพอใจต่อวิทยากร						4.28	0.65	มาก ที่สุด

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ด้านที่ 3 ความพึงพอใจต่อ สื่อและกิจกรรม ประกอบการอบรม	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
5.ความพึงพอใจของท่านต่อ สื่อสิ่งพิมพ์ในโครงการ กฤษฎีกาสัจจธร	64 (34.40)	96 (51.61)	26 (13.97)	0	0	4.20	0.67	มาก
6.ความพึงพอใจของท่านต่อ สื่อวีดิทัศน์ในโครงการ กฤษฎีกาสัจจธร	70 (37.63)	89 (22.89)	27 (14.51)	0	0	4.23	0.69	มาก ที่สุด
7.ความพึงพอใจของท่านต่อ การบรรยายของทีมหาวิทยาลัย โดยรวม	76 (40.86)	88 (47.31)	22 (11.82)	0	0	4.29	0.67	มาก ที่สุด
8.กิจกรรมต่างๆ ใน โครงการกฤษฎีกาสัจจธรมี ความเหมาะสม(การตอบ คำถาม, การแสดงความ คิดเห็น เป็นต้น)	69 (37.09)	85 (45.69)	32 (17.20)	0	0	4.19	0.72	มาก
สรุประดับความพึงพอใจต่อสื่อและกิจกรรมประกอบการอบรม						4.22	0.68	มาก ที่สุด
ด้านที่ 4 ความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ								
9.ท่านพึงพอใจกับโครงการ กฤษฎีกาสัจจธร ว่ามี ประโยชน์กับผู้เรียน สาขาวิชานิติศาสตร์	86 (46.23)	87 (46.77)	13 (6.98)	0	0	4.39	0.62	มาก ที่สุด
10.ท่านพึงพอใจกับความรู้ เรื่องการร่างกฎหมาย ว่ามี ประโยชน์กับผู้เรียน สาขาวิชานิติศาสตร์	83 (44.62)	86 (46.23)	17 (9.13)	0	0	4.35	0.64	มาก ที่สุด
11.ความรู้เรื่องเส้นทาง ความก้าวหน้าด้านวิชาชีพ นิติศาสตร์ มีประโยชน์กับ ผู้เรียนสาขาวิชานิติศาสตร์	81 (43.54)	92 (49.46)	13 (6.98)	0	0	4.37	0.61	มาก ที่สุด

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ด้านที่ 4 ความพึงพอใจต่อ ประโยชน์ที่ได้รับจาก โครงการ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
12.ความรู้เรื่องช่องทางการ ติดต่อ กับ สำนั ก ง าน คณะกรรมการกฤษฎีกา มี ประโยชน์กับผู้เรียน สาขาวิชานิติศาสตร์	75 (40.32)	87 (46.77)	24 (12.90)	0	0	4.27	0.68	มาก ที่สุด
13.การเข้าร่วมโครงการ กฤษฎีกาสัญจร ทำให้ท่านมี ความพึงพอใจและตั้งใจใน การเรียนเพิ่มมากขึ้น	70 (37.63)	88 (18.10)	28 (15.05)	0	0	4.23	0.69	มาก ที่สุด
14.ความพึงพอใจกับความรู้ ที่ท่านได้ในครั้งนี้ว่า จะ สามารถไปประยุกต์ใช้ใน การเรียนได้	86 (46.23)	63 (33.87)	37 (19.89)	0	0	4.26	0.77	มาก ที่สุด
15.การได้ร่วมกิจกรรมกับ ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายใน โครงการฯ ทำให้ท่านมี ความพึงพอใจและสนใจใน ด้านการศึกษา/ประกอบ อาชีพด้านกฎหมายมากขึ้น	70 (37.63)	94 (50.53)	22 (11.82)	0	0	4.26	0.66	มาก ที่สุด
16.ท่านมีความพึงพอใจกับ ความรู้ที่ได้รับจากการเข้า ร่วมโครงการฯ และเห็นว่า ประโยชน์ในการถ่ายทอด ต่อไป	71 (38.17)	85 (45.69)	30 (16.12)	0	0	4.22	0.71	มาก ที่สุด
17.ความพึงพอใจที่ท่านได้ รู้จักสำนักคณะกรรมการ กฤษฎีกามากขึ้น	71 (38.17)	90 (48.38)	23 (12.36)	2 (1.07)	0	4.24	0.70	มาก ที่สุด

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ด้านที่ 4 ความพึงพอใจต่อ ประโยชน์ที่ได้รับจาก โครงการ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
18. ความพึงพอใจกับการ เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกา สัญจรครั้งนี้ของท่านว่าจะ เป็นประโยชน์ในการติดต่อ ประสานงานกับสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาใน อนาคต	86 (46.23)	74 (39.78)	25 (13.44)	1 (0.53)	0	4.32	0.72	มาก ที่สุด
สรุประดับความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ						4.29	0.68	มาก ที่สุด
ด้านที่ 5 ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการโครงการ								
19.ระยะเวลาของการจัด โครงการกฤษฎีกาสัญจรมี ความเหมาะสมเพียงใด	86 (46.23)	63 (33.87)	37 (19.89)	0	0	4.26	0.77	มาก ที่สุด
20.ความคุ้มค่ากับเวลาของ ท่านที่ได้เข้าร่วมโครงการ กฤษฎีกาสัญจรครั้งนี้อยู่ใน ระดับใด	73 (39.24)	88 (47.31)	25 (13.44)	0	0	4.25	0.69	มาก ที่สุด
สรุประดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการโครงการ						4.25	0.73	มาก ที่สุด
สรุประดับความพึงพอใจโดยภาพรวมทุกด้าน 1-5						4.26	0.68	มาก ที่สุด

จากตารางที่ 4.11 พบว่าระดับความพึงพอใจต่อการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกา
สัญจร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 เมื่อพิจารณา
ถึงความพึงพอใจต่อโครงการกฤษฎีกาสัญจรพบว่า ด้านความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่ได้รับจาก
โครงการกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68

รองลงมาคือด้านความพึงพอใจต่อวิทยากรที่ค่าเฉลี่ย 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 และด้านความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการโครงการที่ค่าเฉลี่ย 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันมีระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน

4.1.1 เพศของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาแตกต่างกันระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน โดยแทนสมมติฐานว่างด้วย H_0 และสมมติฐานการวิจัยด้วย H_1

$$H_0: \bar{X}_1 = \bar{X}_2$$

$$H_1: \bar{X}_1 \neq \bar{X}_2$$

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรจำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	T	p-value
ชาย	85	12.00	2.40	-2.279	0.024*
หญิง	101	10.66	2.02		

ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ค่า T ที่คำนวณได้ (-2.279) ต่ำกว่าค่า T วิกฤติ (1.649) และค่า p -value เท่ากับ 0.024 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานว่างและยอมรับสมมติฐานการวิจัย แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่มีเพศแตกต่างกันจะมีระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.1.2 ปีการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกันระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน โดยแทนสมมติฐานว่างด้วย H_0 และสมมติฐานการวิจัยด้วย H_1

$$H_0: \bar{X}_1 = \bar{X}_2 = \bar{X}_3$$

$$H_1: \bar{X}_1 = \bar{X}_2 \neq \bar{X}_3$$

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรจำแนกตามปีการศึกษา

ปีการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	F	p-value
ชั้นปีที่ 2	59	9.93	2.20	1.325	0.268
ชั้นปีที่ 3	75	10.60	2.37		
ชั้นปีที่ 4	52	10.35	2.02		

ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ค่า F ที่คำนวณได้ (1.325) ต่ำกว่าค่า F วิกฤติ (2.72) และค่า p -value เท่ากับ 0.268 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่างและปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่มีระดับชั้นปีการศึกษาแตกต่างกัน ระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรจำแนกตามมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย	n	$\bar{X}$	S.D.	T	p-value
มหาวิทยาลัยรังสิต	66	11.30	2.39	0.775	0.440
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	120	9.78	1.93		

ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ค่า T ที่คำนวณได้ (0.776) ต่ำกว่าค่า T วิกฤติ (1.649) และค่า p -value เท่ากับ 0.440 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีสถาบันการศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรไม่แตกต่างกัน

4.2 สมมติฐานที่ 2 ความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่แตกต่างกันมีระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน

4.2.1 ความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ก่อนเข้าร่วมโครงการกฤษฎีกา สัญจรของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ทำให้ระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน โดยแทนสมมติฐานว่างด้วย H_0 และสมมติฐานการวิจัยด้วย H_1

$$H_0: \bar{X}_1 = \bar{X}_2 = \bar{X}_3$$

$$H_1: \bar{X}_1 = \bar{X}_2 \neq \bar{X}_3$$

ตารางที่ 4.15 แสดงความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามาก่อนของกลุ่มตัวอย่าง

ความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	n	$\bar{X}$	S.D.	F	p-value
รู้จักมาก	55	10.60	2.12	0.331	0.718
รู้จักปานกลาง	98	11.02	1.61		
ไม่รู้จักเลย	33	7.76	2.19		

ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ค่า F ที่คำนวณได้ (0.331) ต่ำกว่าค่า F วิฤติ (2.72) และค่า p -value เท่ากับ 0.718 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่างและปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงว่า ความรู้จักมาก รู้จักปานกลาง หรือไม่รู้จักกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเลย ไม่ทำให้ระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน

4.3 สมมติฐานที่ 3 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน

4.3.1 เพศของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่แตกต่างกัน ระดับความพึงพอใจจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน โดยแทนสมมติฐานว่างด้วย H_0 และสมมติฐานการวิจัยด้วย H_1

$$H_0: \bar{X}_1 = \bar{X}_2$$

$$H_1: \bar{X}_1 \neq \bar{X}_2$$

ตารางที่ 4.16 แสดงเพศของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรกับระดับความพึงพอใจที่รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	T	p -value
ชาย	85	4.34	0.25	1.677	0.095
หญิง	101	4.21	0.23		

ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ค่า T ที่คำนวณได้ (1.677) สูงกว่าค่า T วิกฤติ (1.649) และค่า p -value เท่ากับ 0.095 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่างและปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรไม่แตกต่างกัน

4.3.2 ปีการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่แตกต่างกัน ระดับความพึงพอใจจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน โดยแทนสมมติฐานว่างด้วย H_0 และสมมติฐานการวิจัยด้วย H_1

$$H_0: \bar{X}_1 = \bar{X}_2 = \bar{X}_3$$

$$H_1: \bar{X}_1 = \bar{X}_2 \neq \bar{X}_3$$

ตารางที่ 4.17 แสดงปีการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่แตกต่างกัน กับระดับความพึงพอใจที่รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร

ปีการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	F	p -value
ชั้นปีที่ 2	59	4.15	0.23	2.151	0.119
ชั้นปีที่ 3	75	4.32	0.24		
ชั้นปีที่ 4	52	4.33	0.24		

ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ค่า F ที่คำนวณได้ (2.151) สูงกว่าค่า F วิกฤติ (2.72) และค่า p -value เท่ากับ 0.119 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่างและปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างของโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่มีระดับชั้นปีการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจกับการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรไม่แตกต่างกัน

4.3.3 มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่แตกต่างกัน ทำให้ความระดับความพึงพอใจจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน โดยแทนสมมติฐานว่างด้วย H_0 และสมมติฐานการวิจัยด้วย H_1

$$H_0: \bar{X}_1 = \bar{X}_2$$

$$H_1: \bar{X}_1 \neq \bar{X}_2$$

ตารางที่ 4.18 แสดงมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรกับระดับความพึงพอใจที่รับจากการสื่อสารของโครงการฯ

มหาวิทยาลัย	n	$\bar{X}$	S.D.	T	p -value
มหาวิทยาลัยรังสิต	66	4.39	0.23	2.188	0.030*
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	120	4.20	0.24		

ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ค่า T ที่คำนวณได้ (2.188) สูงกว่าค่า T วิกฤติ (1.649) และค่า p -value เท่ากับ 0.030 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นหมายความว่าปฏิเสธสมมติฐานว่างและยอมรับสมมติฐานการวิจัย แสดงว่า สถาบันการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่แตกต่างกันระดับความพึงพอใจจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

4.4 สมมติฐานที่ 4 ความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่แตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน

4.4.1 ความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ก่อนเข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่แตกต่างกัน ระดับความพึงพอใจจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน โดยแทนสมมติฐานว่างด้วย H_0 และสมมติฐานการวิจัยด้วย H_1

$$H_0: \bar{X}_1 = \bar{X}_2 = \bar{X}_3$$

$$H_1: \bar{X}_1 = \bar{X}_2 \neq \bar{X}_3$$

ตารางที่ 4.19 แสดงความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก่อนเข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่แตกต่างกันกับระดับความพึงพอใจที่รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร

ความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	n	$\bar{X}$	S.D.	F	p-value
รู้จักมาก	55	4.29	0.23	0.027	0.974
รู้จักปานกลาง	98	4.26	0.24		
ไม่รู้จักเลย	33	4.28	0.25		

ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ค่า F ที่คำนวณได้ (0.027) ต่ำกว่าค่า F วิฤติ (2.72) และค่า p -value เท่ากับ 0.974 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่างและปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงว่า ความรู้จักมาก รู้จักปานกลาง หรือไม่รู้จักกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเลยของกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการ มีระดับความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรไม่แตกต่างกัน

4.5 สมมติฐานที่ 5 เนื้อหาสารที่แตกต่างกันมีระดับความรู้แตกต่างกันและรูปแบบการสื่อสารแตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน

4.5.1 เนื้อหาการสื่อสารที่แตกต่างกันระดับความรู้จากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกันโดยมีเนื้อหาในการสื่อสาร คือ

- 1) เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- 2) ความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้ศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์
- 3) ช่องทางติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยแทนสมมติฐานว่างด้วย H_0 และสมมติฐานการวิจัยด้วย H_1

$$H_0: \bar{X}_1 = \bar{X}_2 = \bar{X}_3$$

$$H_1: \bar{X}_1 = \bar{X}_2 \neq \bar{X}_3$$

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบระหว่างหัวข้อเนื้อหาการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรกับระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสาร

หัวข้อการสื่อสาร	n	$\bar{X}$	S.D.	F	p-value
1. เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา(บทบาทภารกิจของสำนักงาน)	55	3.57	1.25	19.002	0.000*
2. ความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้ศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์	98	3.44	0.96		
3. ช่องทางติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	33	3.31	1.03		

ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ค่า F ที่คำนวณได้ (19.007) สูงกว่าค่า F วิฤติ (2.72) และค่า p -value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 พร้อมใกล้เคียง 0.01 ที่สุด หมายถึง ปฏิเสธสมมติฐานว่างและยอมรับสมมติฐานการวิจัย แสดงว่า ความรู้ที่ได้รับจากโครงการกฤษฎีกาสัญจรแต่ละหัวข้ออย่างน้อยหนึ่งคู่มีความแตกต่างกัน โดยมีความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารแตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงต้องทำการเปรียบเทียบรายคู่ ผลการเปรียบเทียบปรากฏในตาราง 4.21

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของ โครงการกฤษฎีกาสัญจรจำแนกตามหัวข้อการสื่อสาร

หัวข้อการสื่อสาร	ค่าเฉลี่ย	เกี่ยวกับ สำนักงาน คณะกรรมการ กฤษฎีกา	ความก้าวหน้าทาง วิชาชีพของผู้ ศึกษาสาขาวิชา ศาสตร์	ช่องทางติดต่อ กับสำนักงาน คณะกรรมการ กฤษฎีกา
		3.57	3.44	3.31
เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา	3.57	-	0.13 (0.84014)	0.26* (0.044)
ความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้ศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์	3.44		-	0/13 (0.8927)
ช่องทางติดต่อกับสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา	3.31			-

จากตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบรายคู่พบว่า ระดับความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาสารที่เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแตกต่างจากเนื้อหาสารที่เกี่ยวกับช่องทางติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (sig=0.044)

4.5.2 รูปแบบการสื่อสารที่แตกต่างกัน ระดับพึงพอใจจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกันโดยเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรดังนี้

- 1) ความพึงพอใจต่อเนื้อหาการบรรยาย
- 2) ความพึงพอใจต่อวิทยากร
- 3) ความพึงพอใจต่อสื่อที่และกิจกรรมประกอบการอบรม
- 4) ความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ
- 5) ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการโครงการ

โดยแทนสมมติฐานว่างด้วย H_0 และสมมติฐานการวิจัยด้วย H_1

$$H_0: \bar{X}_1 = \bar{X}_2 = \bar{X}_3 = \bar{X}_4$$

$$H_1: \bar{X}_1 = \bar{X}_2 = \bar{X}_3 \neq \bar{X}_4$$

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบระหว่างรูปแบบและวิธีการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรกับระดับความพึงพอใจที่ได้รับจากการสื่อสาร (n = 186)

หัวข้อการสื่อสาร	n	$\bar{X}$	S.D.	F	p-value
ด้านที่ 1 ความพึงพอใจต่อเนื้อหาของการบรรยาย	186	4.12	0.67	1.865	0.115
ด้านที่ 2 ความพึงพอใจต่อวิทยากร	186	4.28	0.65		
ด้านที่ 3 ความพึงพอใจต่อสื่อและกิจกรรมประกอบการอบรม	186	4.22	0.68		
ด้านที่ 4 ความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ	186	4.29	0.68		
ด้านที่ 5 ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการโครงการ	186	4.25	0.73		

ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ค่า F ที่คำนวณได้ (1.865) ต่ำกว่าค่า F วิฤติ (2.72) และค่า p -value เท่ากับ 0.115 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยและยอมรับสมมติฐานว่าง แสดงว่า รูปแบบการสื่อสารที่แตกต่างกันระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร

ข้อเสนอแนะเป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่เป็นแบบคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการแสดงความคิดเห็นต่อโครงการกฤษฎีกาสัญจร ถึงประโยชน์ที่ได้รับ ความต้องการที่อยากได้ในโครงการกฤษฎีกาสัญจร หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ จากโครงการฯ โดยสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

5.1 ผู้เข้าร่วมโครงการฯ อยากได้รับความรู้เพิ่มเติมด้านใดบ้าง หลังจากที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร พบว่าผู้เข้าร่วมโครงการฯ อยากทราบเกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในมิติด้านอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการบรรยายในโครงการกฤษฎีกาสัญจร เช่น ความแตกต่างกันของแต่ละส่วนงาน, บรรยากาศการทำงาน, กิจกรรมสัมพันธ์ในองค์กร เป็นต้น

5.2 ความคิดเห็นต่อโครงการฯ ของผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร สามารถจำแนกได้ดังนี้

5.2.1 ด้านโครงการกฤษฎีกาสัญจร พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการฯ อยากรู้จักโครงการและมีโอกาสศึกษาโครงการกฤษฎีกาสัญจรมากยิ่งขึ้น อยากรู้ให้โครงการกฤษฎีกาสัญจรบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับโครงสร้างการทำงานในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา การทำหน้าที่บริหารงานของฝ่ายต่างๆ เป็นต้น

5.2.2 ด้านความก้าวหน้าทางด้านวิชาชีพผู้ศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ต้องการทราบแนวทางการวางแผนอนาคตให้กับตนเองในเส้นทางวิชาชีพที่เรียนอยู่ ทั้งการประกอบอาชีพแขนงใดบ้างที่มีความเจริญก้าวหน้า ค่าตอบแทนในอาชีพใดที่มีความคุ้มค่าน่ากว่ากัน และต้องการที่จะปรึกษาทางด้านการทำงานกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อได้ประกอบอาชีพในอนาคต

5.3 ความต้องการของผู้เข้าร่วมโครงการ พบว่าต้องการให้โครงการกฤษฎีกาสัญจรปรับเนื้อหา วิธีการบรรยายในโครงการฯ ดังนี้ เนื้อหาของโครงการกฤษฎีกาสัญจรนั้น ผู้เข้าร่วมโครงการต้องการให้ระยะเวลาในการจัดโครงการนั้นยาวนานเพื่อที่จะได้รับเนื้อหาที่มากกว่าเดิม และในบางช่วงนั้นควรมีการปรับเนื้อหาให้มีความกระชับมากขึ้น ซึ่งจะช่วยประหยัดเวลาด้วย และควรเพิ่มเนื้อหาด้านการร่างกฎหมายให้มากกว่าเดิม ส่วนการบรรยายนั้น ผู้เข้าร่วมโครงการมีความคิดเห็นว่า ศัพท์ที่วิทยากรใช้บางช่วงนั้นเป็นศัพท์ทางเทคนิค หรือศัพท์ทางวิชาการเกินไป ซึ่งง่ายต่อผู้บรรยายที่ปฏิบัติงานทางด้านกฎหมายโดยตรง แต่ก็ยากต่อการตีความ และเข้าใจเมื่อผู้เข้าร่วมโครงการเป็นนักศึกษา ทั้งนี้ยังพบว่า ผู้บรรยายบางท่านมีการบรรยายที่เร็วเกินไป พูดไม่ชัด จนถึงวิทยากรบางท่านนำโพยมาประกอบการบรรยาย ซึ่งทำให้ขาดความน่าเชื่อถือไป และวิธีการบรรยายนั้น ผู้เข้าร่วมโครงการมีความคิดเห็นว่าการบรรยายในแต่ละช่วงนั้นขาดความต่อเนื่องกัน ทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการขาดสมาธิในการรับสาร และมีข้อเสนอแนะให้เพิ่มกิจกรรมการถามตอบที่มีการแจกของรางวัลให้มากกว่าเดิม

5.4 หัวข้อการบรรยายและประโยชน์ที่ได้รับ พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 54 คนชื่นชอบและเห็นว่าการบรรยายในหัวข้อเส้นทางความก้าวหน้าทางวิชาชีพนิติศาสตร์ ซึ่งเป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาเป็นหัวข้อ เว็บไซต์ (ช่องทางการติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา) จำนวน 19 หัวข้อความเห็นทางกฎหมายจำนวน 15 คน และหัวข้อร่างกฎหมายจำนวน 12 คน

5.5 ปัญหา อุปสรรค แนวทางการแก้ไข และข้อเสนอแนะอื่นๆ พบว่าผู้เข้าร่วมโครงการต้องการให้ระยะเวลาของการจัดโครงการกฤษฎีกาสัญจรนั้นมากกว่าเดิม เพื่อให้สามารถมีการบรรยายในหัวข้อต่างๆ ได้เพิ่มขึ้น

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) เพื่อศึกษาระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารและระดับความพึงพอใจที่มีต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร จากนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร (2) เปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรและลักษณะทางประชากรกับความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร (3) เพื่อเปรียบเทียบความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กับระดับความรู้ที่ได้รับและความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยรังสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 186 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างแบบตัวอย่างแบบโควต้า เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว การเปรียบเทียบรายคู่แบบพหุคูณด้วยวิธีการของฟิชเชอร์ ผู้ศึกษานำเสนอสรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. สรุปการวิจัย

จากการศึกษาถึงประสิทธิผลของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร มีผลสรุปการวิจัยดังนี้

1.1 ลักษณะทางประชากรของผู้เข้าร่วมโครงการ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 54.30 และเพศชายร้อยละ 45.70 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 31.72 ระดับชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 40.32 ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด และระดับชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 27.96 (โดยไม่มีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้) โดยเป็นนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีจำนวนมากที่สุดร้อยละ 64.52 และเป็นนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยรังสิตร้อยละ 35.48 ส่วนเมื่อพิจารณาจากความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการฯที่

รู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาคิดเป็นร้อยละ 29.57 กลุ่มตัวอย่างที่รู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาบ้างคิดเป็นร้อยละ 52.69 ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามาก่อนมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 17.74

1.2 ระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจร พบว่า ระดับความรู้ที่ได้รับ จากการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรในหัวข้อ “เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา” อยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.57 และส่วนใหญ่ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้อยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 29.56 รองลงมาคือระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 23.65 โดยมีจำนวนน้อยที่สุดอยู่ที่เกณฑ์น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.76 ส่วนระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารในหัวข้อเรื่อง “ความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้ศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์” พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารในเรื่อง “ความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้ศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์” โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.44 ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.86 รองลงมาคือปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.33 และจำนวนน้อยที่สุดเป็นอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.22 และระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารในหัวข้อเรื่อง “ช่องทางติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา” พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารในเรื่อง “ช่องทางติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา” โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.31 โดยส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.32 รองลงมาคือปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.79 และจำนวนน้อยที่สุดอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.91

1.3 ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร พบว่าความพึงพอใจต่อการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 เมื่อพิจารณาถึงความพึงพอใจต่อโครงการกฤษฎีกาสัญจรพบว่า ด้านความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 รองลงมาคือด้านความพึงพอใจต่อวิทยากรที่ค่าเฉลี่ย 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 และด้านความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการ โครงการที่ค่าเฉลี่ย 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73

1.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

1.4.1 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน ระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกันมีสมมติฐานย่อย ดังนี้

1) กลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) กลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่มีระดับชั้นปีการศึกษาแตกต่างกันระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารนั้นไม่แตกต่างกัน

3) กลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการฯที่มีสถาบันการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรไม่แตกต่างกัน

1.4.2 ความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่แตกต่างกัน ระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน พบว่าความรู้จักมาก รู้จักปานกลาง หรือไม่รู้จักเกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเลขของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ทำให้ระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน

1.4.3 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน มีสมมติฐานย่อยดังนี้

1) เพศที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรไม่แตกต่างกัน

2) ระดับชั้นปีการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจกับการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรไม่แตกต่างกัน

3) สถาบันการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่แตกต่างกันระดับความพึงพอใจจากการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

1.4.4 ความรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรแตกต่างกัน พบว่า ความรู้จักมาก รู้จักปานกลาง หรือไม่รู้จักกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเลขของกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการ ระดับความพึงพอใจต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรไม่แตกต่างกัน

1.4.5 เนื้อหาสารที่แตกต่างกันมีระดับความรู้แตกต่างกันและรูปแบบการสื่อสารแตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน พบว่า ระดับความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาสารที่เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแตกต่างจากเนื้อหาสารที่เกี่ยวกับช่องทางติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (sig=0.044) และรูปแบบการสื่อสารที่แตกต่างกันระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรไม่แตกต่างกัน

1.5 ข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร พบว่าผู้เข้าร่วมโครงการฯอยากทราบเกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในมิติด้านอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการบรรยายในโครงการกฤษฎีกาสัญจร และอยากได้รับความรู้จากโครงการและมีโอกาสศึกษาโครงการกฤษฎีกาสัญจรมากยิ่งขึ้น รวมถึงผู้เข้าร่วมโครงการฯ ต้องการทราบแนวทางการวางแผนอนาคตให้กับ

ตนเองในเส้นทางวิชาชีพที่เรียนอยู่ และผู้เข้าร่วมโครงการต้องการให้ระยะเวลาของการจัดโครงการ ทัศนศึกษาสัญจรนั้นมากกว่าเดิม เพื่อให้สามารถมีการบรรยายในหัวข้อต่างๆ ได้เพิ่มขึ้น และมีความ คิดเห็นว่าการบรรยายในแต่ละช่วงนั้นขาดความต่อเนื่องกัน ทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการขาดสมาธิใน การรับสาร และมีข้อเสนอแนะให้เพิ่มกิจกรรมการถามตอบที่มีการแจกของรางวัลให้มากกว่าเดิม

2. อภิปรายผล

ระดับความรู้ที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากการสื่อสารของโครงการทัศนศึกษาสัญจรและ ความพึงพอใจที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อการสื่อสารในโครงการฯ ซึ่งมีระดับที่แตกต่างกันออกไปตาม หัวข้อ รูปแบบ สื่อ และลักษณะทางประชากร โดยสามารถอภิปรายเพิ่มเติมได้ดังต่อไปนี้

2.1 ระดับความรู้ ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพันธกิจ บทบาทหน้าที่และผลการ ดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการทัศนศึกษาสัญจรนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในอยู่ในเกณฑ์มาก สอดคล้องกับงานวิจัยของวุฒิชัย อารักษ์ โปษณงค์ (2556) ทำการศึกษาเรื่อง “อิทธิพลของการรับรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วม ที่มีต่อ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามระบบ คุณภาพภายใน” โดยผลการวิจัยพบว่า ระดับการรับรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในระดับคุณภาพ ภายในอยู่ในระดับมาก ซึ่งหากเมื่อพิจารณาไปที่ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างก็จะพบว่า ระดับความรู้จะแตกต่างหรือไม่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งลักษณะทางบุคคล บางอย่างก็จะทำให้ระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารแตกต่างกัน แต่ลักษณะส่วนบุคคลบางอย่าง กลับไม่มีผล ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วย ทฤษฎีการรับรู้ การตีความหมาย ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้ การ รับรู้ในสารซึ่งจะมีผลทำให้เกิดความรู้ในสารนั้น สามารถเกิดขึ้นได้เหมือนหรือแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ ลักษณะทางบุคคลของผู้รับสารด้วยว่า มีทักษะในการสื่อสาร, เจตคติ หรือระดับความรู้ของ บุคคล และยังสอดคล้องกับงานศึกษาเรื่อง “การเปิดรับสื่อและภาพลักษณ์ของคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในทัศนะของประชาชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี” ของ จิตสวาท ปาละสิงห์ (2554) ซึ่งพบว่าลักษณะทางบุคคลมีผลกับระดับการรับรู้ เปิดรับ สารและ รูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง “การประเมินผลการ รับรู้ข้อมูลข่าวสารและสำรวจพฤติกรรมประชาชน” ของกรมควบคุมโรคกระทรวงสาธารณสุข (2554) ที่กล่าวถึงลักษณะส่วนบุคคลนั้นมีผลกับการรับรู้สารและสื่อประชาสัมพันธ์

ระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างตามหัวข้อการสื่อสาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารของโครงการทัศนศึกษาสัญจรอยู่ในเกณฑ์มาก

ที่สุด ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเป็นเนื้อหาประเด็นหลักของโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่ให้ความสำคัญ ระดับการสื่อสารจึงได้ผลดีและกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจมากกว่าหัวข้ออื่น ๆ รองลงมาเป็นเรื่องของความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้ศึกษาสาขาวิชานิศาสตร์ ซึ่งไม่ใช่เนื้อหาที่เป็นประเด็นหลัก แต่กลุ่มตัวอย่างก็มีระดับความรู้ที่ได้รับจากการสื่อสารไม่ต่างกันมาก สอดคล้องกับแนวคิดสื่อเพื่อการสื่อสาร ซึ่งการใช้สื่อที่มีปริมาณมาก การย่อบ่อยๆ หรือการมีช่วงเวลาที่ยาวนานกว่าก็จะทำให้เกิดความรู้แก่ผู้รับสารนั้นมากกว่า สามารถอธิบายถึงความรู้ของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องเกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เนื่องจากเป็นเนื้อหาหลักของโครงการจึงมีการให้นำหนักในการใช้สื่อและสารมากกว่านั่นเอง อย่างไรก็ตามการที่หัวข้อเส้นทางความก้าวหน้าทางด้านวิชาชีพนักกฎหมายนั้น กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ที่ใกล้เคียงกันแม้ว่าจะไม่ใช่เนื้อหาหลักของโครงการก็ตาม สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีการรับรู้ ด้วยหลักเลือกการรับรู้ (Perceptual Selection) ซึ่งตามแนวคิด Assael (1998: 218) อธิบายไว้ว่ามนุษย์ให้ความสนใจในสารเมื่อสารนั้นมีความสำคัญสำหรับตนเอง จึงทำให้เกิดความสนใจและมีความรู้ในเรื่องนั้นตามมา

2.2 ความพึงพอใจ โดยที่ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรพบว่า โดยค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในเนื้อหาการสื่อสาร สื่อที่ใช้ การบรรยาย/อภิปรายในโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่ใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตามการที่เมื่อพิจารณาตามลักษณะส่วนบุคคลและการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรนั้น ก็จะพบระดับความพึงพอใจที่แตกต่างกันตามลักษณะส่วนบุคคลบางอย่าง กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในเนื้อหาการสื่อสาร สื่อที่ใช้ การบรรยาย/อภิปรายในโครงการกฤษฎีกาสัญจรที่ใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตามการที่เมื่อพิจารณาตามลักษณะส่วนบุคคลและการสื่อสารของโครงการกฤษฎีกาสัญจรนั้น ก็จะพบระดับความพึงพอใจที่แตกต่างกันตามลักษณะส่วนบุคคลบางอย่าง ส่วนระดับความพึงพอใจจากการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างตามสื่อที่ใช้ในโครงการกฤษฎีกาสัญจร สื่อที่ใช้ในโครงการกฤษฎีกาสัญจรประกอบด้วย การบรรยาย/อภิปรายโดยทีมวิทยากร, สื่อสิ่งพิมพ์, วิดิทัศน์ และกิจกรรมในโครงการกฤษฎีกาสัญจร เช่น การมีส่วนร่วม ตอบคำถาม เล่นเกมส์เชิงวิชาการกับกลุ่มตัวอย่าง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจกับการบรรยาย/อภิปรายโดยทีมวิทยากรมากที่สุด โดยลักษณะเด่นของสื่อช่องทางนี้ก็คือ มีความหลากหลายของวิทยากรที่จะใช้วิทยากรแตกต่างกันในแต่ละหัวข้อ ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกร่วม มีการสื่อสารแบบสองทาง สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับทีมวิทยากรได้ การสื่อสารของวิทยากรที่มีความสามารถ มีจิตวิทยาที่ได้ศึกษาความต้องการของกลุ่มตัวอย่างว่าอยากได้สารชนิดใดมาแล้ว จึงทำให้การบรรยาย/อภิปรายนั้นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุด สอดคล้องกับแบบจำลองการสื่อสาร *S M C R (SMCR Model)* ของเดวิด เค เบอร์โล ที่อธิบายถึงกระบวนการสื่อสารในขั้นตอนต่างๆ ที่สามารถส่งผลให้เกิดผล

ของการสื่อสารได้อย่างสมบูรณ์ โดยทักษะในการสื่อสารนั้นมีความสำคัญอีกอย่างที่จะทำให้การสื่อสารได้ผลดี

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ซึ่งผลจากการศึกษาครั้งนี้สะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยที่มีผลกับประสิทธิผลของการสื่อสารทั้งปัจจัยส่วนบุคคล ตัวสื่อ หรือตัวผู้ส่งสารเอง แม้ว่าเพศหรือสถาบันทางการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างจะไม่มีผลกับระดับความรู้จากการสื่อสารและความพึงพอใจมากนัก แต่พื้นฐานความรู้เดิมของกลุ่มเป้าหมายและระดับชั้นปีการศึกษาที่จะชี้ให้เห็นถึงความสามารถ ประสบการณ์ในการรับสารของกลุ่มเป้าหมายนั้น ก็จะทำให้ผลของการสื่อสารแตกต่างกัน ดังนั้นการดำเนินโครงการกฤษฎีกาสัญจรในแต่ละครั้งนั้น ควรดำเนินการดังนี้

3.1.1 ศึกษากลุ่มเป้าหมาย ควรมีการศึกษากลุ่มเป้าหมายในแต่ละมหาวิทยาลัยที่จะไปจัดโครงการ ข้อมูลเป็นกลุ่มเป้าหมายระดับชั้นปีอะไรบ้าง มีความรู้จักเกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพียงใด เพื่อที่จะได้เตรียมเนื้อหาทางการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

3.1.2 การพัฒนาทักษะ ควรมีการพัฒนาทักษะของทีมนักวิชาการ โดยมีการซักซ้อมกันของทีมนักวิชาการผู้บรรยาย มีการให้น้ำหนักในแต่ละหัวข้อที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ทีมนักวิชาการควรศึกษาผู้รับสารด้วยว่า มีความพร้อมขนาดไหนในการรับสาร เช่น ภาษาที่ใช้ เป็นต้น นอกจากนี้ อาจจะมีการจัดเตรียมวิทยากรที่เป็นศิษย์เก่าของสถาบันนั้นๆ ไปร่วมบรรยาย/อภิปรายด้วย จะเพิ่มความน่าสนใจให้ผู้เข้าร่วม โครงการมีความรู้สึกมีส่วนร่วมในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น

3.1.3 ระยะเวลา โดยการเพิ่มระยะเวลาในการจัดโครงการให้ยาวขึ้น เพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิผลมากกว่าเดิม

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป ในการศึกษาครั้งต่อไปควรดำเนินการดังนี้

3.2.1 ด้านการเก็บข้อมูล ควรมีการเก็บข้อมูลจากอาจารย์ผู้สอนนักศึกษา กลุ่มเป้าหมายด้วยอีกหนึ่งทาง เพื่อเป็นการศึกษาว่า นักศึกษามีพื้นฐานอย่างไรบ้าง และควรที่จะเรียนรู้เรื่องอะไรให้เหมาะสม ซึ่งอาจารย์ผู้สอนนั้นจะเป็นผู้ที่รู้จักที่สุด และควรเก็บข้อมูลทันทีที่จบโครงการ

3.2.2 ด้านการประเมิน ติดตามผลหลังการประเมินโครงการจากอาจารย์ผู้สอนว่า ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจกับสาขาวิชาของตนเองมากขึ้นมีความตั้งใจในการศึกษาเพียงใด และทำการประเมินผู้เข้าร่วมโครงการก่อนการเข้าร่วม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมโรค. (2554). การประเมินผลการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสำรวจพฤติกรรมประชาชน. (รายงานการวิจัย). กรมควบคุมโรคกระทรวงสาธารณสุข.
- กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. (2555). การประเมินผลโครงการรณรงค์อย่าหลงเชื่อง่าย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2555. (รายงานการวิจัย). กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข.
- จิตสวาท ปาละสิงห์. (2554). การเปิดรับสื่อและภาพลักษณ์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในทัศนะของประชาชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี. (รายงานการวิจัยไม่ได้ตีพิมพ์). คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จันทนา ทองประยูร และคณะ. (2556). การวิจัยและสถิติประยุกต์ทางนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พรทิพย์ ดีสมโชค และคณะ. (2557). การศึกษาค้นคว้าอิสระทางนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พระ จิระโสภณ. (2557). “ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน.” ในเอกสารการสอนวิชาปรัชญานิเทศศาสตร์ และ ทฤษฎีการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ภัสวดี นิตินทรสุนทร. (2546). ทฤษฎีและพฤติกรรมกรรมการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ภัสวดี นิตินทรสุนทร และคณะ. (2557). “ทฤษฎีว่าด้วยการรับรู้” ในเอกสารการสอนวิชาปรัชญานิเทศศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2542). การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัฐ กั้นภัย. (2558). การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง. (วิทยานิพนธ์). สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น.

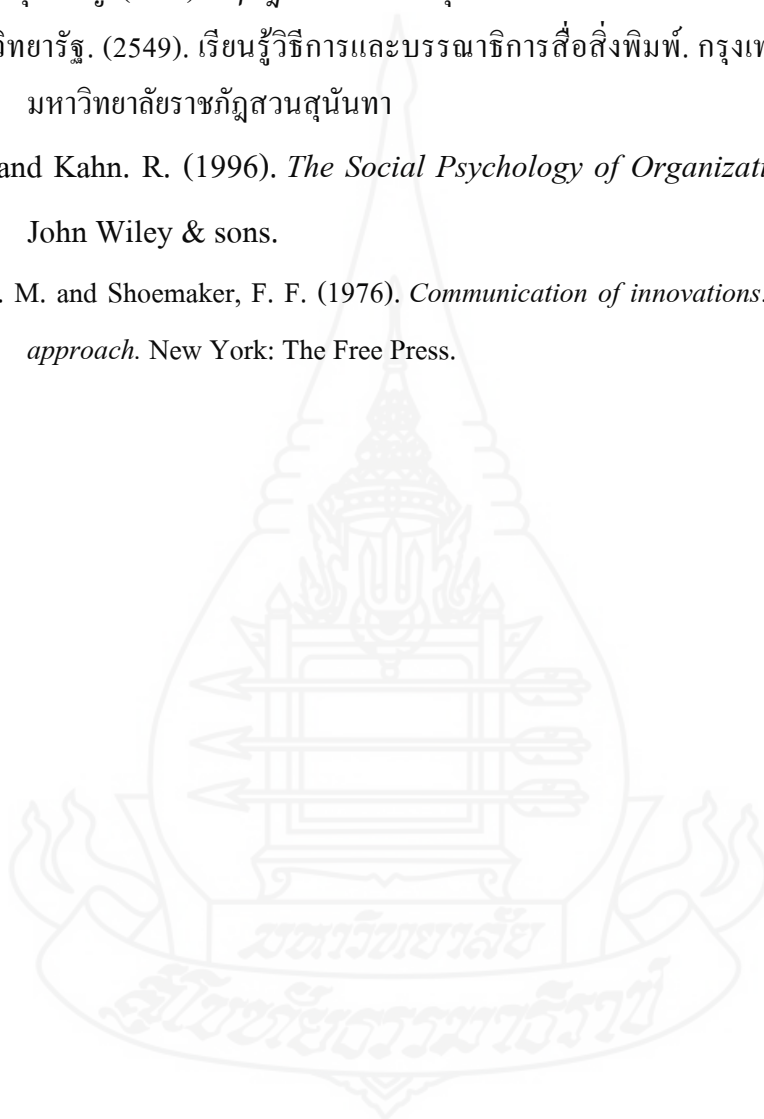
วุฒิชัย อารักษ์โพชฌงค์. (2556). *อิทธิพลของการรับรู้ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามระบบคุณภาพภายใน*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปกร

ศุภรัศมี จิตติกุลเจริญ. (2540). *ทฤษฎีการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. (2549). *เรียนรู้วิธีการและบรรณาธิการสื่อสิ่งพิมพ์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Katz D. and Kahn. R. (1996). *The Social Psychology of Organizations*. New York : John Wiley & sons.

Rogers, E. M. and Shoemaker, F. F. (1976). *Communication of innovations: A cross – cultural approach*. New York: The Free Press.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก

การตรวจเครื่องมือวิจัยและรายชื่อผู้ตรวจ

การตรวจความตรงของเครื่องมือวิจัย

โดยการประเมินดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับจุดประสงค์

(IOC-Index of Item Objective Congruence)

การค้นคว้าอิสระเรื่อง “ประสิทธิผลของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัจจอร์”

ผู้ศึกษา นายวัชร แสงดอกไม้ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

รายชื่อผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 คุณชุติมา ใหญ่น้อย ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนช่วยอำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์ (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ) เป็นผู้ที่มีส่วนในการวางแผนการดำเนินการประชาสัมพันธ์ กำหนดงบประมาณ และกลุ่มเป้าหมายของโครงการกฤษฎีกาสัจจอร์ โดยให้มีความสอดคล้องกับงบประมาณและวัตถุประสงค์ทางการสื่อสารของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 คุณจิตาพร ประยูง ดำรงตำแหน่งนักประชาสัมพันธ์ชำนาญการเป็นผู้ดำเนินโครงการ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ ดำเนินการรูปแบบการสื่อสารต่างๆ ติดต่อประสานงาน ดำเนินโครงการกฤษฎีกาสัจจอร์รวมถึงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการจนโครงการฯ แล้วเสร็จ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 คุณยงยุทธ ภูประดับกฤต ดำรงตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ เป็นผู้ที่ดำเนินการสื่อสารสู่กลุ่มเป้าหมาย ควบคุมวิทยากรในทีมต่างๆ มีประสบการณ์และความรู้ในเนื้อหาที่ทำการสื่อสารและประสบการณ์ในการสื่อสาร ถ่ายทอด กลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์

ศธ. 0522.24/พิเศษ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

10 สิงหาคม 2559

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณชุติมา ใหญ่น้อย

(ผู้อำนวยการ ส่วนช่วยอำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา)

เนื่องด้วย นายวัชระ แสงดอกไม้ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ประสิทธิผลของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวัฒน์ สุทธิโยธิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือของนักศึกษาผู้นี้ด้วย ส่วนรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชานิติศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

สันทัด ทองรินทร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันทัด ทองรินทร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชานิติศาสตร์

สาขาวิชานิติศาสตร์ มสธ.

โทรศัพท์ 02-504 8400

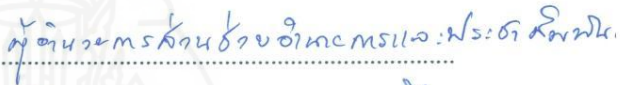
หนังสือรับรองการตรวจเครื่องมือวิจัย

เขียนที่ สำนักกองนคค.กรมปรทกญ๓

วันที่ 24 สิงหาคม 2559

หนังสือฉบับนี้ออกให้ไว้เพื่อแสดงว่า คุณชุติมา ใหญ่น้อย ตำแหน่ง ผู้อำนวยการส่วนช่วย
 อำนวยการและประชาสัมพันธ์ ได้ตรวจเครื่องมือวิจัย สำหรับการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการสื่อสาร
 จากโครงการกฤษฎีกาสัญจร ซึ่งทำการวิจัยโดย นายวัชระ แสงดอกไม้ แล้ว โดยได้ทำการประเมินค่า IOC
 พร้อมทั้งได้ให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความตรงของเครื่องมือวิจัย (validity) เพื่อการแก้ไขปรับปรุง
 เครื่องมือวิจัยให้มีคุณภาพสูงขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำดังกล่าวแล้ว จึง
 เห็นว่าเครื่องมือวิจัยสำหรับการวิจัยเรื่องนี้ มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและ
 ดำเนินการวิจัยต่อไปได้

ลงชื่อ.....

ตำแหน่ง.....
 สำนักกองนคค.กรมปรทกญ๓

โทรศัพท์ .....

โทรสาร .....

ศธ. 0522.24/ พิเศษ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

10 สิงหาคม 2559

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน คุณฐิตาพร ประยุง
(นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ)

เนื่องด้วย นายวัชระ แสงดอกไม้ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ประสิทธิผลของการสื่อสารจากโครงการกฎหมายสัญจร” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวัฒน์ สุทธิโยธิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือของนักศึกษาผู้นี้ด้วย ส่วนรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชานิติศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นันท ทองรินทร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันท ทองรินทร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชานิติศาสตร์

สาขาวิชานิติศาสตร์ มสธ.

โทรศัพท์ 02-504 8400

โทรสาร 02-503 3580

หนังสือรับรองการตรวจเครื่องมือวิจัย

เขียนที่ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
วันที่ 24 สิงหาคม 2559

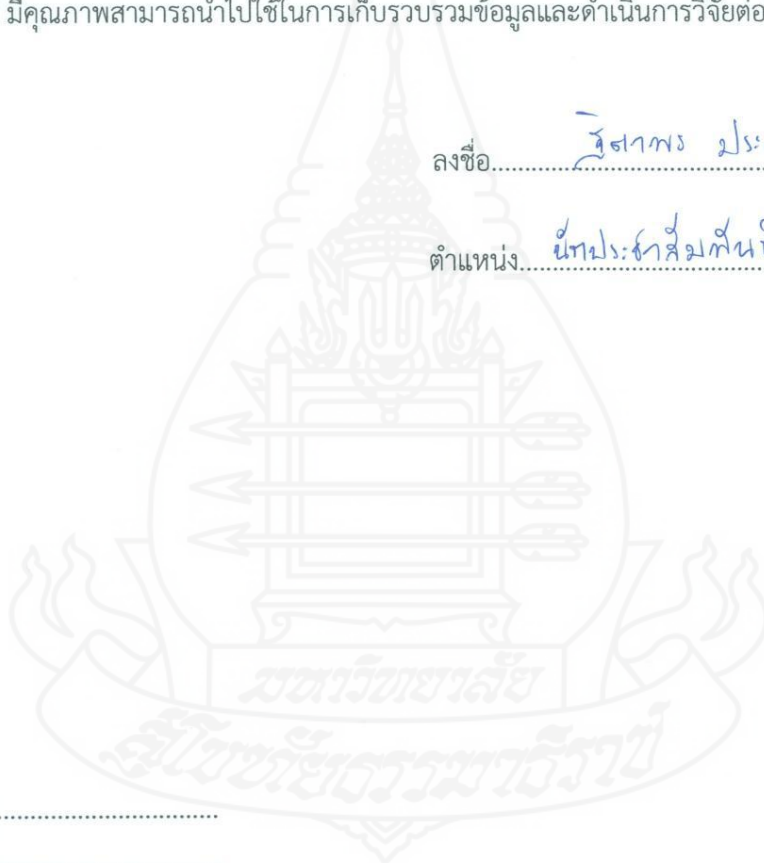
หนังสือฉบับนี้ออกให้ไว้เพื่อแสดงว่า คุณฐิตาพร ประยูง ตำแหน่ง นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ ได้ตรวจเครื่องมือวิจัย สำหรับการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร ซึ่งทำการวิจัยโดย นายวัชระ แสงดอกไม้ แล้ว โดยได้ทำการประเมินค่า IOC พร้อมทั้งได้ให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความตรงของเครื่องมือวิจัย (validity) เพื่อการแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือวิจัยให้มีคุณภาพสูงขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำดังกล่าวแล้ว จึงเห็นว่าเครื่องมือวิจัยสำหรับการวิจัยเรื่องนี้ มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการวิจัยต่อไปได้

ลงชื่อ..... ฐิตาพร ประยูง .....

ตำแหน่ง..... นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ .....

โทรศัพท์ .....

โทรสาร .....

ศธ. 0522.24/พิเศษ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

10 สิงหาคม 2559

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน คุณยงยุทธ ภูประดับกฤต
(นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ)

เนื่องด้วย นายวัชระ แสงดอกไม้ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ประสิทธิผลของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวัฒน์ สุทธิโยธิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือของนักศึกษาผู้นี้ด้วย ส่วนรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชานิติศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นพภัฏ ทอนิพัทธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันทัต ทองรินทร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชานิติศาสตร์

สาขาวิชานิติศาสตร์ มสธ.

โทรศัพท์ 02-504 8400

โทรสาร 02-503 3580

หนังสือรับรองการตรวจเครื่องมือวิจัย

เขียนที่ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

วันที่ 24 สิงหาคม 2559

หนังสือฉบับนี้ออกให้ไว้เพื่อแสดงว่า คุณยงยุทธ ภูประดับกฤต ตำแหน่ง นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ ได้ตรวจเครื่องมือวิจัย สำหรับการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัจจร ซึ่งทำการวิจัยโดย นายวัชระ แสงดอกไม้ แล้ว โดยได้ทำการประเมินค่า IOC พร้อมทั้งได้ให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความตรงของเครื่องมือวิจัย (validity) เพื่อการแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือวิจัยให้มีคุณภาพสูงขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำดังกล่าวแล้ว จึงเห็นว่าเครื่องมือวิจัยสำหรับการวิจัยเรื่องนี้ มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการวิจัยต่อไปได้

ลงชื่อ..... นายยงยุทธ ภูประดับกฤต.....

ตำแหน่ง..... นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ.....

โทรศัพท์ ๐๒๒๒๒๐๒๐๖.....

โทรสาร ๐๒๒๒๖๕/๖๖.....

ผลการตรวจเครื่องมือวิจัย

คำถามในแบบสอบถาม	ระดับความสอดคล้อง			ค่าที่คำนวณ	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คำถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (จำนวน 4 ข้อ)					
1. มหาวิทยาลัยที่ท่านศึกษาอยู่	1	1	1	1	ผ่าน
2. เพศ	1	1	1	1	ผ่าน
3. ระดับชั้นที่ศึกษา	1	1	1	1	ผ่าน
4. ท่านรู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามาก่อนหรือไม่	1	1	1	1	ผ่าน

คำถามในแบบสอบถาม	ระดับความสอดคล้อง			ค่าที่คำนวณ	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คำถาม ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจจากการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรเกี่ยวกับเนื้อหาของโครงการ (จำนวน 15 ข้อ)					
1. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาสังกัดหน่วยงานใด ( ) กระทรวงยุติธรรม ( ) กระทรวงกลาโหม ( ) สำนักนายกรัฐมนตรี ( ) ไม่สังกัดหน่วยงานใด โดยปฏิบัติราชการเป็นอิสระ	1	1	1	1	ผ่าน
2. ข้อใดไม่ใช่บทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ( ) ให้ความเห็นทางกฎหมาย ( ) จัดทำกฎหมาย ( ) การอบรมให้ความรู้แก่นักกฎหมาย	1	1	1	1	ผ่าน

คำถามในแบบสอบถาม	ระดับความสอดคล้อง			ค่าที่คำนวณ	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คำถาม ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจจากการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรเกี่ยวกับเนื้อหาของโครงการ (จำนวน 15 ข้อ)					
( ) การตัดสินใจผิดพลาดโดยใช้หลักกฎหมาย					
3. เว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีชื่อ ว่าอย่างไร ( ) www.ksdk.com ( ) www.ksdk.go.th ( ) www.krisdika.com ( ) www.krisdika.go.th	1	1	1	1	ผ่าน
4. เส้นทางอาชีพด้านกฎหมายใด ที่ไม่ได้มีบรรยายไว้ในโครงการกฤษฎีกาสัญจร ( ) ผู้ช่วยเหลือประชาชนอิสระ ( ) รับราชการ ( ) นักกฎหมายกฤษฎีกา ( ) ตำแหน่งนิติกร	0	1	1	0.66	ผ่าน
5. โครงการกฤษฎีกาสัญจร เริ่มจัดมาตั้งแต่ปีใด ( ) พ.ศ. 2550 ( ) พ.ศ. 2551 ( ) พ.ศ. 2552 ( ) พ.ศ. 2553	1	1	0	0.66	ผ่าน
6. ข้อใดคือ “ค่านิยม” ในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ตั้งเอาไว้ ( ) กฤษฎีกา รัรักษาความยุติธรรมของแผ่นดิน ( ) กฎหมายไทย ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ( ) มุ่งมั่น สร้างสรรค์ กฎหมายไทยให้มีคุณภาพ ( ) สร้างสรรค์กฎหมายไทยให้มีคุณภาพและดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม	1	1	1	1	ผ่าน

คำถามในแบบสอบถาม	ระดับความสอดคล้อง			ค่าที่คำนวณ	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คำถาม ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจจากการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรเกี่ยวกับเนื้อหาของโครงการ (จำนวน 15 ข้อ)					
7. ข้อใดไม่ใช่พันธกิจของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ( ) จัดทำร่างกฎหมายให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ ( ) ให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐ ( ) พัฒนากฎหมายของประเทศ ( ) พัฒนานักกฎหมายในอนาคต	1	1	1	1	ผ่าน
8. บุคคลหรือหน่วยงานใดสามารถขอความคิดเห็นด้านกฎหมายจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ ( ) นายกรัฐมนตรี ( ) คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยที่ท่านศึกษาอยู่ ( ) กระทรวง ( ) รัฐวิสาหกิจ	1	1	1	1	ผ่าน
9. ข้อใดไม่ใช่หัวข้อการบรรยายในโครงการกฤษฎีกาสัญจร ( ) เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ( ) เส้นทางวิชาชีพนักกฎหมาย ( ) ช่องทางติดต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ( ) การหารายได้จากอาชีพเสริม	1	1	1	1	ผ่าน
10. ข้อใดไม่ใช่หนึ่งในขั้นตอนการสอบบรรจุเป็นข้าราชการตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกา ( ) การสอบภาค ก ( ) การสอบภาค ข ( ) การสอบภาษาอังกฤษ ( ) การทดสอบสมรรถนะทางด้านร่างกาย	1	0	1	0.66	ผ่าน

คำถามในแบบสอบถาม	ระดับความสอดคล้อง			ค่าที่คำนวณ	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คำถาม ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจจากการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรเกี่ยวกับเนื้อหาของโครงการ (จำนวน 15 ข้อ)					
11. ข้อใดไม่ใช่ช่องทางในการเข้ารับราชการในตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกา ( ) การสอบบรรจุ ( ) การโอนย้ายมาที่ตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกา ( ) การสอบชิงทุนและบรรจุรับราชการในทุนการศึกษานั้นๆ ( ) ทุกข้อสามารถเข้ารับราชการในตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกาได้หมด	1	1	1	1	ผ่าน
12. ข้อใดไม่ใช่สื่อในการเผยแพร่ที่ใช้ในกิจกรรมโครงการกฤษฎีกาสัญจร ( ) สื่อสิ่งพิมพ์ ( ) การบรรยาย/อภิปราย ( ) วิดีทัศน์ ( ) การพาเข้าชมสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	1	1	0	0.66	ผ่าน
13. ข้อใดไม่ใช่ภาพลักษณ์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ( ) การเป็นหน่วยงานด้านกฎหมายของรัฐบาล ( ) การเป็นหน่วยงานที่ออกกฎหมายของประเทศ ( ) การเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในความถูกต้องยุติธรรม ( ) การเป็นหน่วยงานที่ลงโทษผู้กระทำผิดกฎหมาย	1	1	1	1	ผ่าน
14. ข้อใดที่นิสิต/นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ สามารถใช้ประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในเส้นทางวิชาชีพของตัวเองได้	1	1	1	1	ผ่าน

คำถามในแบบสอบถาม	ระดับความสอดคล้อง			ค่าที่คำนวณ	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คำถาม ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจจากการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรเกี่ยวกับเนื้อหาของโครงการ (จำนวน 15 ข้อ)					
☐ ไปฝึกงานเพื่อเก็บประสบการณ์/ความรู้ ☐ การดาวน์โหลดพระราชบัญญัติหรือกฎหมายฉบับต่างๆจากเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ☐ การตั้งคำถามทางด้านกฎหมายเพื่อแก้ไขข้อสงสัยจากเวบบอร์ดของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ☐ ถูกทุกข้อ					
15. สิ่งใดบ้างที่ท่านจะได้รับหากบรรจุเข้ารับราชการที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ☐ สิทธิและความก้าวหน้าในระบบข้าราชการ ☐ ความรู้ ความก้าวหน้าในวิชาชีพด้านกฎหมาย ☐ โอกาสได้รับทุนในการศึกษาต่อที่ต่างประเทศ ☐ ถูกทุกข้อ	1	1	1	1	ผ่าน

คำถามในแบบสอบถาม	ระดับความสอดคล้อง			ค่าที่คำนวณ	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คำถาม ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ผ่านการเข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรต่อรูปแบบการสื่อสารในโครงการ (จำนวน 20 ข้อ)					
1. ท่านพึงพอใจกับโครงการกฤษฎีกาสัญจร ว่ามีประโยชน์กับผู้เรียนสาขาวิชานิติศาสตร์	1	1	1	1	ผ่าน
2. ท่านพึงพอใจกับความรู้เรื่องการร่างกฎหมาย ว่ามี	1	1	1	1	ผ่าน

คำถามในแบบสอบถาม	ระดับความสอดคล้อง			ค่าที่คำนวณ	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คำถาม ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ผ่านการเข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรต่อรูปแบบการสื่อสารในโครงการ (จำนวน 20 ข้อ)					
ประโยชน์กับผู้เรียนสาขาวิชานิติศาสตร์					
3. ความรู้เรื่องเส้นทางความก้าวหน้าด้านวิชาชีพนิติศาสตร์ มีประโยชน์กับผู้เรียนสาขาวิชานิติศาสตร์	1	1	1	1	ผ่าน
4. ความรู้เรื่องช่องทางการติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีประโยชน์กับผู้เรียนสาขาวิชานิติศาสตร์	1	1	0	0.66	ผ่าน
5. ความพึงพอใจของท่านต่อการบรรยาย/อภิปรายของวิทยากรที่มอบหมายภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	1	1	1	1	ผ่าน
6. ความพึงพอใจของท่านต่อการบรรยาย/อภิปรายของวิทยากรที่มอบความก้าวหน้าด้านวิชาชีพนิติศาสตร์	1	1	1	1	ผ่าน
7. ความพึงพอใจของท่านต่อการบรรยาย/อภิปรายของวิทยากรที่มอบช่องทางการติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	1	1	0	0.66	ผ่าน
8. ความพึงพอใจของท่านต่อสื่อสิ่งพิมพ์ในโครงการกฤษฎีกาสัญจร	1	1	1	1	ผ่าน
9. ความพึงพอใจของท่านต่อสื่อวีดิทัศน์ในโครงการกฤษฎีกาสัญจร	1	1	1	1	ผ่าน
10. ความพึงพอใจของท่านต่อการบรรยายของทีมวิทยากรโดยรวม	1	1	1	1	ผ่าน
11.ระยะเวลาของการจัดโครงการกฤษฎีกาสัญจรมีความเหมาะสมเพียงใด	1	1	1	1	ผ่าน
12.ความพึงพอใจของท่านต่อนเนื้อหาการบรรยายในโครงการกฤษฎีกาสัญจร	1	1	1	1	ผ่าน
13.กิจกรรมต่างๆ ในโครงการกฤษฎีกาสัญจรมีความเหมาะสมเพียงใด (การตอบคำถาม, การแสดงความคิดเห็น เป็นต้น)	1	1	1	1	ผ่าน

คำถามในแบบสอบถาม	ระดับความสอดคล้อง			ค่าที่คำนวณ	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คำถาม ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ผ่านการเข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรต่อรูปแบบการสื่อสารในโครงการ (จำนวน 20 ข้อ)					
14.ความคุ้มค่ากับเวลาของท่านที่ได้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรครั้งนี้อยู่ในระดับใด	1	1	1	1	ผ่าน
15.การเข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร ทำให้ท่านมีความพึงพอใจและตั้งใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น	1	1	0	0.66	ผ่าน
16.ความพึงพอใจกับความรู้ที่ท่านได้ในครั้งนี้ว่าจะสามารถไปประยุกต์ใช้ในการเรียนได้	1	1	1	1	ผ่าน
17.การได้ร่วมกิจกรรมกับผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายในโครงการฯ ทำให้ท่านมีความพึงพอใจและสนใจในด้านการศึกษา/ประกอบอาชีพด้านกฎหมายมากขึ้น	1	1	1	1	ผ่าน
18.ท่านมีความพึงพอใจกับความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการฯ และเห็นว่ามิประโยชน์ในการถ่ายทอดต่อไป	1	1	1	1	ผ่าน
19.ความพึงพอใจที่ท่านได้รู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามากขึ้น	1	1	1	1	ผ่าน
20.ความพึงพอใจกับการเข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรครั้งนี้ของท่านว่าจะเป็นประโยชน์ในการติดต่อประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในอนาคต	1	1	1	1	ผ่าน

คำถามในแบบสอบถาม	ระดับความสอดคล้อง			ค่าที่คำนวณ	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คำถาม ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมโครงการฯ เกี่ยวกับโครงการกฤษฎีกาสัญจร จำนวน 4 ข้อ					
1. ภายหลังจากการเข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร ท่านคิดว่าอยากได้รับความรู้เพิ่มเติมด้านใดบ้าง ?	1	1	1	1	ผ่าน
2. ท่านคิดว่าโครงการกฤษฎีกาสัญจร ควรปรับเนื้อหา	1	1	1	1	ผ่าน

คำถามในแบบสอบถาม	ระดับความสอดคล้อง			ค่าที่คำนวณ	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คำถาม ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมโครงการฯ เกี่ยวกับโครงการกฤษฎีกาสัจจร จำนวน 4 ข้อ					
วิธีการบรรยายในโครงการฯ อย่างไรบ้าง ?					
3. หัวข้อการบรรยายใดที่ท่านชอบมากที่สุด	1	1	1	1	ผ่าน
4. ปัญหาอุปสรรค แนวทางการแก้ไข และข้อเสนอแนะอื่นๆ	1	1	1	1	ผ่าน

ภาคผนวก ข
เครื่องมือวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ประสิทธิภาพของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผล ประสิทธิภาพของการสื่อสารจากโครงการกฤษฎีกาสัญจร ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการฯ ซึ่งเป็นการติดตามและประเมินผล โครงการกฤษฎีกาสัญจร ประจำปีงบประมาณ 2559 ที่ส่วนช่วยอำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

2.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

2.2 ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจจากการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจรเกี่ยวกับเนื้อหาของโครงการ

2.3 ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรต่อรูปแบบการสื่อสารในโครงการ

2.4 ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร

กรุณาอ่านคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามแต่ละตอน และตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูลที่จะนำไปประกอบการศึกษาและประเมินผลการสื่อสารในโครงการกฤษฎีกาสัญจร ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามจะเก็บไว้เป็นความลับ โดยใช้ประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ (ตามหลักสูตรการศึกษา ปริญญาโท สาขาบริหารบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช) เท่านั้น และขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

นายวัชร แสงดอกไม้

รหัสประจำตัว 2571500517

3. เว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีชื่ออะไร
- ( ) www.ksdk.com
  - ( ) www.ksdk.go.th
  - ( ) www.krisdika.com
  - ( ) www.krisdika.go.th
4. เส้นทางอาชีพด้านกฎหมายใด ที่ไม่ได้มีบรรยายไว้ใน โครงการกฤษฎีกาสัจจร
- ( ) ผู้ช่วยเหลือประชาชนอิสระ
  - ( ) รับราชการ
  - ( ) นักกฎหมายกฤษฎีกา
  - ( ) ตำแหน่งนิติกร
5. โครงการกฤษฎีกาสัจจร เริ่มจัดมาตั้งแต่ปีใด
- ( ) พ.ศ. 2550
  - ( ) พ.ศ. 2551
  - ( ) พ.ศ. 2552
  - ( ) พ.ศ. 2553
6. ข้อใดคือ “ค่านิยม” ในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ตั้งเอาไว้
- ( ) กฤษฎีการักษาความยุติธรรมของแผ่นดิน
  - ( ) กฎหมายไทย ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม
  - ( ) มุ่งมั่น สร้างสรรค์ กฎหมายไทยให้มีคุณภาพ
  - ( ) สร้างสรรค์กฎหมายไทยให้มีคุณภาพและดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม
7. ข้อใดไม่ใช่พันธกิจของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ( ) จัดทำร่างกฎหมายให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์
  - ( ) ให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐ
  - ( ) พัฒนากฎหมายของประเทศ
  - ( ) พัฒนานักกฎหมายในอนาคต

8. บุคคลหรือหน่วยงานใดสามารถขอความคิดเห็นด้านกฎหมายจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้
- ( ) นายกรัฐมนตรี
  - ( ) คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยที่ท่านศึกษาอยู่
  - ( ) กระทรวง
  - ( ) รัฐวิสาหกิจ
9. ข้อใดไม่ใช่หัวข้อการบรรยายในโครงการกฤษฎีกาสัญจร
- ( ) เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
  - ( ) เส้นทางวิชาชีพนักกฎหมาย
  - ( ) ช่องทางติดต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
  - ( ) การหารายได้จากอาชีพเสริม
10. ข้อใดไม่ใช่หนึ่งในขั้นตอนการสอบบรรจุเป็นข้าราชการตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกา
- ( ) การสอบภาค ก
  - ( ) การสอบภาค ข
  - ( ) การสอบภาษาอังกฤษ
  - ( ) การทดสอบสมรรถนะทางด้านร่างกาย
11. ข้อใดไม่ใช่ช่องทางในการเข้ารับราชการในตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกา
- ( ) การสอบบรรจุ
  - ( ) การโอนย้ายมาที่ตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกา
  - ( ) การสอบชิงทุนและบรรจุรับราชการในทุนการศึกษานั้นๆ
  - ( ) ทุกข้อสามารถเข้ารับราชการในตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกาได้หมด
12. ข้อใดไม่ใช่สื่อในการเผยแพร่ที่ใช้ในกิจกรรมโครงการกฤษฎีกาสัญจร
- ( ) สื่อสิ่งพิมพ์
  - ( ) การบรรยาย/อภิปราย
  - ( ) วิดีทัศน์
  - ( ) การพาเข้าชมสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

13. ข้อใดไม่ใช่ภาพลักษณ์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

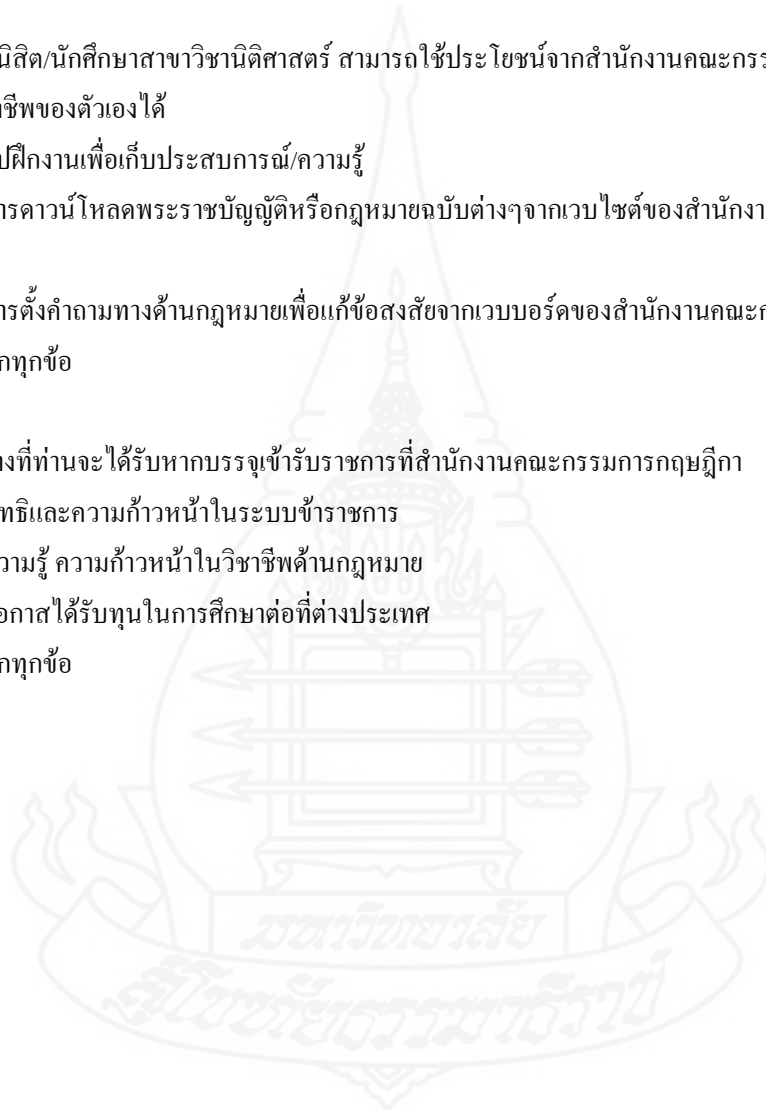
- ( ) การเป็นหน่วยงานด้านกฎหมายของรัฐบาล
- ( ) การเป็นหน่วยงานที่ออกกฎหมายของประเทศ
- ( ) การเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในความถูกต้องยุติธรรม
- ( ) การเป็นหน่วยงานที่ลงโทษผู้กระทำความผิดกฎหมาย

14. ข้อใดที่นิติสด/นักศึกษาศาขาวิชานิติศาสตร์ สามารถใช้ประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในเส้นทางวิชาชีพของตัวเองได้

- ( ) ไปฝึกงานเพื่อเก็บประสบการณ์/ความรู้
- ( ) การดาวน์โหลดพระราชบัญญัติหรือกฎหมายฉบับต่างๆจากเวบไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ( ) การตั้งคำถามทางด้านกฎหมายเพื่อแก้ไขข้อสงสัยจากเวบบอร์ดของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ( ) ถูกทุกข้อ

15. สิ่งใดบ้างที่ท่านจะได้รับหากบรรจุเข้ารับราชการที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- ( ) สิทธิและความก้าวหน้าในระบบข้าราชการ
- ( ) ความรู้ ความก้าวหน้าในวิชาชีพด้านกฎหมาย
- ( ) โอกาสได้รับทุนในการศึกษาต่อที่ต่างประเทศ
- ( ) ถูกทุกข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ผ่านการเข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรต่อรูปแบบการสื่อสารใน
โครงการ (จำนวน 20 ข้อ)

คำสั่ง: โปรดเขียน $\sqrt$ ลงในช่องว่างทางขวามือตามความเป็นจริง เพียงข้อละ 1 เครื่องหมายและเติม
ข้อความลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของผู้ผ่านการเข้าร่วมโครงการ

- 5 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจอย่างมาก
4 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
3 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจ
2 คะแนน หมายถึง ไม่พึงพอใจ
1 คะแนน หมายถึง ไม่พึงพอใจอย่างมาก

ความพึงพอใจของท่านต่อโครงการกฤษฎีกาสัญจร	ระดับความคิดเห็น(พึงพอใจ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านพึงพอใจกับโครงการกฤษฎีกาสัญจร ว่ามีประโยชน์กับผู้เรียนสาขาวิชานิติศาสตร์					
2. ท่านพึงพอใจกับความรู้เรื่องการร่างกฎหมาย ว่ามีประโยชน์กับผู้เรียนสาขาวิชานิติศาสตร์					
3. ความรู้เรื่องเส้นทางความก้าวหน้าด้านวิชาชีพนิติศาสตร์ มีประโยชน์กับผู้เรียนสาขาวิชานิติศาสตร์					
4. ความรู้เรื่องช่องทางการติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีประโยชน์กับผู้เรียนสาขาวิชานิติศาสตร์					
5. ความพึงพอใจของท่านต่อการบรรยาย/อภิปรายของวิทยากรที่มณฑปทบาท ภารกิจ ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา					
6. ความพึงพอใจของท่านต่อการบรรยาย/อภิปรายของวิทยากรที่มความก้าวหน้าด้านวิชาชีพนิติศาสตร์					
7. ความพึงพอใจของท่านต่อการบรรยาย/อภิปรายของวิทยากรที่มช่องทางการติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา					

ความพึงพอใจของท่านต่อโครงการกฤษฎีกาสัญจร	ระดับความคิดเห็น(พึงพอใจ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. ความพึงพอใจของท่านต่อสื่อสิ่งพิมพ์ในโครงการกฤษฎีกาสัญจร					
9. ความพึงพอใจของท่านต่อสื่อวีดิทัศน์ในโครงการกฤษฎีกาสัญจร					
10. ความพึงพอใจของท่านต่อการบรรยายของทีมวิทยากรโดยรวม					
11. ระยะเวลาของการจัดโครงการกฤษฎีกาสัญจรมีความเหมาะสมเพียงใด					
12. ความพึงพอใจของท่านต่อเนื้อหาการบรรยายในโครงการกฤษฎีกาสัญจร					
13. กิจกรรมต่างๆ ในโครงการกฤษฎีกาสัญจรมีความเหมาะสมเพียงใด (การตอบคำถาม, การแสดงความคิดเห็น เป็นต้น)					
14. ความคุ้มค่ากับเวลาของท่านที่ได้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจรครั้งนี้ในระดับใด					
15. การเข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร ทำให้ท่านมีความพึงพอใจและตั้งใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น					
16. ความพึงพอใจกับความรู้ที่ท่านได้ในครั้งนี้ว่า จะสามารถไปประยุกต์ใช้ในการเรียนได้					
17. การได้ร่วมกิจกรรมกับผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายในโครงการฯ ทำให้ท่านมีความพึงพอใจและสนใจในด้านการศึกษา/ประกอบอาชีพด้านกฎหมายมากขึ้น					
18. ท่านมีความพึงพอใจกับความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการฯ และเห็นว่ามิประโยชน์ในการถ่ายทอดต่อไป					
19. ความพึงพอใจที่ท่านได้รู้จักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามากขึ้น					
20. ความพึงพอใจกับการเข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร					

ความพึงพอใจของท่านต่อโครงการกฤษฎีกาสัญจร	ระดับความคิดเห็น(พึงพอใจ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ครั้งนี้ของท่านว่าจะเป็นประโยชน์ในการติดต่อประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในอนาคต					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับรูปแบบของ โครงการกฤษฎีกาสัญจร

.....

.....

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร (จำนวน 4 ข้อ)

ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร ถึงประโยชน์ที่ได้รับ ความต้องการที่อยากได้ในโครงการกฤษฎีกาสัญจร

1. ภายหลังจากการเข้าร่วมโครงการกฤษฎีกาสัญจร ท่านคิดว่าอยากได้รับความรู้เพิ่มเติมด้านใดบ้าง ?

1.1.....

1.2.....

1.3.....

1.4.....

2. ท่านคิดว่าโครงการกฤษฎีกาสัญจร ควรปรับเนื้อหา วิธีการบรรยายในโครงการฯ อย่างไรบ้าง ?

2.1.....

2.2.....

2.3.....

2.4.....

3. หัวข้อการบรรยายใดที่ท่านชอบมากที่สุด

( ) ร่างกฎหมาย ( ) ให้ความเห็นทางกฎหมาย

( ) เส้นทางความก้าวหน้าทางวิชาชีพนิติศาสตร์

( ) เว็บไซต์ ( ) ทุกหัวข้อ

4. ปัญหาอุปสรรค แนวทางการแก้ไข และข้อเสนอแนะอื่นๆ

ปัญหา/อุปสรรค	แนวทางการแก้ไข/ข้อเสนอแนะ
1.	
2.	
3.	

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นายวัชระ แสงดอกไม้

รหัสประจำตัว 2571500517

สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายวัชร แสงดอกไม้
วัน เดือน ปีเกิด	10 มิถุนายน 2525
สถานที่เกิด	จังหวัดร้อยเอ็ด
ประวัติการศึกษา	ศศ.ฐ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สถานที่ทำงาน	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ตำแหน่ง	นักประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการ

